

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 27ος • ΤΕΥΧΟΣ 120 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2001

Οι χωριανοί μας είναι πάππου προς πάππου προσηλωμένοι στα αρχικά ήθη και την παράδοση. Μεγάλωσαν με ένα δικό τους κώδικα ζωής και μάλιστα ρυθμισμένο ο ένας για όλους και όλοι για έναν.

Εχτισαν εκκλησίες και είχαν πάντα υψηλό το θρησκευτικό τους συναίσθημα. Τούτο φαίνεται από τα πολλά εικονίσματα και προσκυνητάρια που είχαν τοποθετήσει σε κάθε σταυροδρόμι αλλά και τους πολλούς ιερείς που έβγαλε το χωριό μας. Η θρησκευτική τους πίστη θεμελιώθηκε όχι με διδασκαλίες και κηρύγματα αλλά με τη φροντίδα της μάνας που μας άλλαζε κάθε Σάββατο μπροστά στο εικόνισμα που βρισκόταν στη γωνιά κάθε σπιτιού και στο ακοίμητο καντήλι.

Τη μεγαλύτερη πληθυσμιακή κίνηση το χωριό μας τη γνώρισε μετά την έναρξη του Β' παγκοσμίου πολέμου και κυρίως στην Κατοχή που πολλοί ξενιτεμένοι ξαναγύρισαν στο χωριό για να καλλιεργήσουν τα χωράφια και να φυτέψουν καμμιά πατάτα. Ο Εμφύλιος που ακολούθησε και ανάγκασε τους κατοίκους να εγκαταλείψουν το χωριό εκτός από τα άλλα κακά που συσώρευσε είχε ως συνέπεια να καταρρεύσουν και όλα τα προσκυνητάρια και πολλά εξωκλήσια. Χάθηκαν ο Αγιαννάκης, ο Αγιάννης, ο Σταυρός (ο Άγιος Νικόλαος καταρρέει), ο Άγιος Τρύφωνας, κ. ά.

Για καλή μας τύχη από τη δεκαετία του 1960 μέχρι το 1992 ως ιερέας του χωριού υπηρέτησε ο παπαΤάκης Χασιακός ο οποίος με τη συνδρομή των ιεροφαλτών Γεωργίου Κολλύρη, Δημητρίου Κόλλια και πολλών χωριανών μας, που τους ευχαριστούμε εκ βαθέων, μερίμνησαν για τη συντήρηση και αποκατάσταση των εκκλησιών (ανακαίνιση Παναγίας, Αγίας Παρασκευής, Αγίας Τριάδας, έχτισαν την Αγ. Ελένη με δαπάνες και δωρεές των χωριανών μας).

*Ανακαινοσκευή
Οροφής
του Ι. Ναού
Αγ. Γεωργίου*

Σταθήκαμε μάλιστα τυχεροί γιατί Σοι πιο πάνω χωριανοί δεν μπάλωσαν όπως όπως τις εκκλησίες μας αλλά παρά τις πρωτόγονες συνθήκες χωρίς δρόμους για τη μεταφορά των υλικών τις έφτιαξαν πέτρινες και σκεπασμένες με κεραμίδια.

Και τώρα η σειρά της δικής μας γενιάς. Πρέπει Καντά που κληρονομήσαμε να τα παραδώσουμε με φροντίδα και αγάπη σ' αυτούς που έρχονται κοντά μας. Γι' αυτό το Δ.Σ. του Συνδέσμου και σε συνεργασία με το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο τον ιερέα μας παπα Γιάννη Λευκαδίτη αποφάσισαν να αρχίσουν την ανακαίνιση του Αγίου Γεωργίου με την αντικατάσταση της οροφής, που η πρόχειρη κατασκευή της (1952) βρίσκεται σήμερα σε κακή κατάσταση.

Για το σκοπό αυτό ειδικός μηχανικός (ναοδόμος) συνέταξε μελέτη που προβλέπει την αφαίρεση της υπάρχουσας οροφής, τη διαμόρφωση κεντρικού κλίτους με τοποθέτηση γυφτοσανίδων και υποστηλωμάτων. Οι εργασίες αντικατάστασης θα αρχίσουν το Φθινόπωρο και για ένα μήνα ο ιερέας θα λειτουργεί στην Παναγία. Όπως γίνεται αντιληπτό το έργο είναι δαπανηρό έχει προϋπολογισθεί ύψος δαπάνης περίπου δέκα εκατομμύρια δραχμές και μέχρι σήμερα έχουμε σε ειδικό λογαριασμό περίπου έξι εκατομμύρια (η μεγάλη προσφορά του ζεύγους Χρηστίδη καθώς και εισφορές μελών και πιστών). Γι' αυτό κάνουμε έκκληση και ζητάμε να γίνει σ' όλους μας πράξη ζωής η περιποίηση του εσωτερικού της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου και να εισφέρουμε τον οβολό μας καταθέτοντας στο λογ/σμό 51098706 της Εμπορικής Τράπεζας ενημερώνοντας όμως παράλληλα το Δ.Σ. του Συνδέσμου.

Ετσι θα αισθανόμαστε κάτω από το θόλο του Αγίου Γεωργίου δυνατότεροι και δεμένοι ο ένας με τον άλλο.

ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Το χρονικό κομμάτι Απριλίου-Ιουνίου επικαλύπτεται από την τρίμηνη εκκλησιαστική περίοδο που ξεκινά με το τέλος του Τριωδίου και λήγει με την Πεντηκοστή και την Αγία Τριάδα. Γιαυτό και στο σημείωμά μας θα αναφερθούμε σε μερικές εκδηλώσεις αυτής της περιόδου.

Απρίλιος ❁❁

Πάσχα

Ο κακός καιρός έδειξε τα δόντια του το φετεινό Πάσχα. Τόσο οι χαμηλές θερμοκρασίες όσο και οι δυνατοί αέριδες, μας εμπόδισαν να γιορτάσουμε κατά τον παραδοσιακό τρόπο και να τηρήσουμε κατά γράμμα τα έθιμα και τις παραδόσεις μας. Η τσίκνα δεν απλώθηκε στις πλαγιές του χωριού και οι χωριανοί μας δεν έγιναν μια παρέα ψήνοντας τα αρνιά τους υπό τους ήχους δημοτικής μουσικής.

Η Ανάσταση κατανυκτική στον Αγιο Γεώργιο όπου έσβησαν τα φώτα και ο ναός φωτίστηκε από το κερί του παπαΓιάννη Λευκαδίτη και όλοι μαζί ψάλλαμε το αναστάσιμο τροπάριο "Χριστός Ανέστη εκ Νεκρών" και τη χαρά μας για το μεγάλο γεγονός ακολούθησε πανδαιμόνιο από κροτίδες και βεγγαλικά. Ανήμερα γευτήκαμε τον οβελία δίπλα σε αναμένα τζάκια. Είχαμε χρόνια να δούμε τέτοια μέρα μέσα στον Απρίλιο, το μήνα που τιμούν οι ποιητές και ο λαός μας γενικότερα και που φέτος τσιγκουνεύτηκε να μας ρίξει ένα νερό για να πούμε το "χαρά σε κείνον τον ζευγά πούχει πολλά σπαρμένα".

Η Λιτάνευση του Πολιούχου μας

Με αγαλλίαση παρακολουθήσαμε την ακολουθία που ψάλθηκε την παραμονή της εορτής του προστάτη μας πολιούχου του χωριού μας Αγίου Γεωργίου. Κατάλυξη και δέος μας κατέλαβε η ωραία ψαλμωδία των ντυμένων εορτάσιμα τεσσάρων ιερών, πατρός Νικολάου Αρχιμανδρίτη Ιτέας, παπαΧαράλαμπου Καστελλίων, Κωνσταντίνου Αγόριανης και παπαΓιάννη Καλοσκοπής. Ευλόγησαν και μοίρασαν τους πέντε άρτους στο εκκλησίασμα.

Ο άγιος Γεώργιος είναι ο πιο αγαπητός άγιος του χωριού μας αλλά και όλου του ελληνικού λαού γιατί ο λαός μας αγάπησε πάντα την ανδρεία και την ομορφιά.

Αη Γιώργη βόηθαμε,

σεΐε και συ τα πόδια σου (δηλαδή "συν Αθηνά και χείρα κίνει").

Μάιος ❁❁

Κωνσταντίνου & Ελένης

Ο Μάιος φέτος μας μπήκε άσχημα γιατί κρύο και θεομηνίες στις αρχές του μήνα κατέστρεψαν αρκετά οπωροφόρα δένδρα ακόμη και τα πλατάνια που τα πρόλαβε στο πρώτο ανοιξιότικο φύλλωμά τους. Μας αποζημίωσε όμως ανήμερα της γιορτής των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης όπου όλοι οι χωριανοί με τον ιερέα μας παπαΓιάννη εκκλησιαστήκαμε στο εξωκκλήσι της Αγίας Ελένης που κτίστηκε με δαπάνες χωριανών μας το 1966 - 1967 στη μαγευτική τοποθεσία του Κεφαλόβρυσου μέσα στην οργιώδη βλάστηση και στα νερά που συνεχίζουν την αιώνια πορεία τους.

Ανάληψη

Την Ανάληψη, την ημέρα που ο Κύριος μας αφήνει για να αναληφθεί στους ουρανούς και να καταλάβει τη μόνιμη θέση του στα δεξιά του πατέρα του Θεού μας δεν γιορτάσαμε από νοσταλγία ό-

μως την αναφέρουμε σ' αυτό το σημείωμα γιατί η ημέρα αυτή μας θυμίζει το γλέντι που γινόταν στις στρούγγες του χωριού όπου οι βοσκοί φώναζαν συγγενείς και φίλους και τον παπά του χωριού όπου κάνοντας αγιασμό ράντιζε με την αγιαστούρα του το μαντρί και τα ζώα. Κατόπιν στρώνονταν όλοι μαζί στο ψητό αρνί και τα διάφορα γαλακτερά όπως είναι το γιαούρτι και το βρασμένο γάλα.

Ιούνιος ❁❁

Ο Ιούνιος έχει πολλές λαϊκές ονομασίες που αναφέρονται είτε στη σχέση με την εποχή είτε στις αγροτικές ασχολίες που αρχίζουν με αυτόν. Σε μερικές περιοχές είναι μήνας θερισμού. Η εποχή ζμωσ αυτή ποικίλλει ανάλογα με το κλίμα και φυσικά τη θερμοκρασία, τη σύσταση του εδάφους και το χρόνο της σποράς. Σε μας τους ορεινούς θεριστής ήταν ο Ιούλιος και αλωνάρης ο Αύγουστος.

Εορτάζοντας την Αγία Τριάδα

Το εξωκκλήσι μας η Αγία Τριάδα κουβαλάει ιστορία αιώνων και δεν ξέρουμε πότε ακριβώς κτίστηκε. Ξέρουμε όμως ότι ανακαίνισθηκε το 1962 με δαπάνες του χωριανού μας Ανδρέα Κατσωνιώτη. Φέτος γιορτάσαμε τη μνήμη της Αγίας Τριάδας (4.6.01) και η προσέλευση των πιστών ήταν μεγάλη. Από όλα τα μέρη της χώρας προσήλθαν προσκυνητές άναψαν ένα κεράκι, έκαναν το σταυρό τους και γεύτηκαν ένα κομμάτι άρτου από την αρτοκλασία του Συνδέσμου μας.

Πανηγύρι χωρίς χορό δεν γίνεται και την έναρξη έκαναν οι επίσημοι προσκεκλημένοι μας.

Επιμνημόσυνη Δέηση

Για δεύτερη φορά φέτος ο Σύνδεσμός μας μετά τη Θεία Λειτουργία και την αρτοκλασία της Αγ. Τριάδας τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για την ανάπαυση της ψυχής των 32 παλλικαριών που χάθηκαν στις 4.1.1944 στο παλιό σταυροδρόμι από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής. Ακούστηκαν τα ονόματα των θυσιασθέντων, διαβάστηκε το ιστορικό της ημέρας όπως το είχε περιγράψει ο διασωθείς στη μάχη Δημ. Αχλαδάς. Κατετέθησαν στεφάνια και εψάλη ο Εθνικός μας Ύμνος.

Στην επιμνημόσυνη ακολουθία παρέστησαν ο υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Δημήτρης Θάνος, ο Δήμαρχος Καλλιέων κ. Καραγιάννης, ο πρόεδρος του Δημοτικού μας Συμβουλίου κ. Μακρής, οι σύμβουλοι Κ. Ρούλιας, μέλη του Τοπικού μας Συμβουλίου, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας μας κ. Γ. Πουρνάρας με το Γραμμα-

τέα κ. Γεώργιο Χαμηλό και πλήθος κόσμου, μεταξύ των οποίων πολλοί επιζήσαντες συμπολεμιστές στη φοβερή εκείνη τη μάχη.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Δενδροφύτευση

Με πρωτοβουλία του Τ.Σ. φυτεύτηκαν περίπου 200 ορεινά κυπαρίσσια στο χώρο του παλιού νεκροταφείου.

Η πρωτοβουλία αυτή των τοπικών μας αρχόντων, είναι επαινετή και βραβεύσιμη όχι μονάχα γιατί ομορφαίνει τις πλαγιές του χωριού μας αλλά και γιατί μας προκαλεί να σκεφτούμε ότι πρέπει και εμείς να φυτεύουμε την κατάλληλη εποχή λουλούδια πολύχρωμα και πανέμορφα (ντάλιες, βασιλικούς, ματζουράνες) στους κήπους μας και τις αυλές που όλοι έχουμε. Έτσι δείχνουμε την αγάπη μας για το χωριό μας και απολαμβάνουμε την υπαίθρια αισθητική του, τόσο εμείς όσο και οι φίλοι μας επισκέπτες.

Αναμνηστική Πλάκα

Το Τοπικό μας Συμβούλιο τοποθέτησε δεξιά από την προτομή του Παπαντριά, αναμνηστική στήλη με τα ονόματα των θυμάτων περιόδου 1941 - 1949 όπως αυτά είχαν δημοσιευθεί ύστερα από έρευνα στο Δελτίο μας το 1997 αρ. τεύχους 5. Πλάι σ' αυτή τη στήλη μετέφερε και τις δύο άλλες που είχαν τοποθετηθεί στο μαρμάρινο στήριγμα της προτομής του Παπαντριά. Χαιρόμαστε για την τιμή που γίνεται στα ονόματα των χωριανών μας που χάθηκαν χωρίς δική τους υπαιτιότητα. Δεν μας βρίσκει όμως σύμφωνους η επέμβαση που κατά καιρούς γίνεται στο μνημείο χωρίς να προηγηθεί μελέτη από ειδικό γύρω από τα θέματα των μνημείων. Ελπίζουμε πως τέτοια λάθη δεν θα ξαναγίνουν.

Συνεργεία...

...εφοδιασμένα με τα κατάλληλα μέσα καθάρισαν από πέτρες και χόρτα τους δρόμους και τα αυλάκια του χωριού. Επίσης περιποιήθηκαν την παιδική χαρά της Ρούγας.

ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΗΝ ΑΡΒΑΝΙΤΟΡΑΧΗ

Την Κυριακή 20 Μαΐου έγινε για δεύτερη χρονιά η καθιερωμένη γιορτή για την επέτειο της μάχης της Δρέμισσας (17.5.1821). Το πρόγραμμα περιελάμβανε θρησκευτική τελετή, απαγγελίες ποιημάτων, ομιλία για τη σημασία του εορτασμού από τον Ιστορικό Π. Μαυριά και κατάθεση στεφάνων. Στο χώρο της Αρβανιτόραχης ακολούθησε δεξίωση (γεύμα, χοροί).

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στο Δήμο Καλλιέων και την Αδελφότητα Πανουργιάς για την καθιέρωση και τέλεια οργάνωση της εκδήλωσης αυτής.

ΝΕΟ ΜΑΓΑΖΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ένα νέο μαγαζί λειτουργεί από φέτος το καλοκαίρι στο χωριό. Πρόκειται για το παλιό μαγαζί του αξέχαστου Κ. Καραμπέτσου που το ανακαίνισαν και το εξόπλισαν με όλα τα σύγχρονα μέσα τα παιδιά του και τα εγγόνια του και έτσι ντόπιοι και επισκέπτες θα βρίσκουν στο νέο μας στέκι, ψητά, φαγητό κατσαρόλας, αλλά και τον παραδοσιακό μπακαλιάρο όπως μας τον είχε συνηθίσει ο μπάμπα Κώστας. Ευχόμαστε καλές δουλειές.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Στις 4.6.2001 ο Δήμαρχός μας κ. Δημ. Χριστοδούλου επισκέφθηκε το χωριό μας. Είδε της ανάγκες του, συνομίλησε με τους κατοίκους του, άκουσε τα αιτήματά τους και συνεργάστηκε με τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου. Περιμένουμε τα αποτελέσματα.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ - ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Το έργο της μετατροπής του κτηρίου του παλιού Σχολείου προχωράει ικανοποιητικά. Οι υπηρεσίες του Ε.Ο.Τ. μας διαβεβαιώνουν ότι τηρούνται κανονικά οι όροι της σύμβασης και ο εργολάβος θα παραδώσει το κτήριο πριν από τη λήξη του τρέχοντος έτους. Εν τω μεταξύ το Δ.Σ. μελετά πως θα διαμορφωθούν με γούστο και καλαισθησία οι ανακαινισμένες αίθουσες ώστε να δεχθούν τα αντικείμενα του μουσείου και της βιβλιοθήκης.

Η εμπειρία της αγαπημένης μας Φιλίτσας Αλεξίου που είναι και η πρωτεργάτρια της δημιουργίας του μουσείου θα μας βοηθήσει και τώρα στην οργάνωση και για την καλή λειτουργία της ανακαινισμένης αίθουσας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής και ο Ιερέας παπαΓιάννης Λευκαδίτης ευχαριστούν:

1. Το Διοικ. Συμβούλιο του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών "Η Αγία Τριάς" για τη συνεχή συμπαράσταση στο έργο της Εκκλησίας.

2. Τους ιεροψάλτες Δημήτριο Κόλλια (Καραμήτρο), Τριαντάφυλλο Τσολάνα, Κων. Αυγερινό, Ανδρομάχη Λευκαδίτη και Γεωργία Παν. Χασιακού που ακαταπόνητα υπηρετούν την εκκλησία και βεβαίως, χωρίς κανένα χρηματικό αντάλλαγμα.

3. Τον χωριανό μας Γεώργιο Δημ. Χαμηλό (Βασιλογιάννη) που με την προσφορά λουλουδιών στολίσανε τον Επιτάφιο την Μεγάλη Εβδομάδα, και τις ιερές εικόνες κατά τον εορτασμό του πολιούχου μας.

4. Τις χωριανές κυρίες που με τις οδηγίες της πρεσβυτέρας κ. Ανδρομάχης Ιωαν. Λευκαδίτη στόλισαν τον επιτάφιο και καθάρισαν την Εκκλησία: Παναγ. Αριστ. Κυριαζή, Γεωργ. Κυριαζή, Αφροδ. Ν. Μώρη, Κατίνα Αθαν. Ραπτοπούλου, Γιούλα Δημ. Κυρίτση, Κατίνα Ν. Χαμηλού, Μαρία Δρόλια, Ανθή Καραγιάννη, Μαριάννα Αθ. Μαλεβίτση.

4. Το Γιώργο και την Αθανασία Αυγερινού για τη συνεχή προσφορά τους στο έργο της εκκλησίας μας.

5. Το Νίκο Γεωργίου - Νάκο, για την προσφορά ξύλινου προσκυνηταρίου στο εξωκλήσι της Αγ. Παρασκευής (δέηση για τη συμπλήρωση έτους από το θάνατο της συζύγου του).

6. Το Νίκο Ράπτη για την προσφορά πέτρας που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή τοίχου αντιστήριξης στο κάτω μέρος του Αγίου Γεωργίου.

Το Χορευτικό μας Συγκρότημα

Για να μάθουμε τα νέα παιδιά να χορεύουν καλά και να αγαπούν το χορό αλλά κυρίως για να πλαισιωθεί το χορευτικό μας συγκρότημα με νέο αίμα αποφασίσαμε από το ερχόμενο Φθινόπωρο να γίνονται πρόβες χορού στο χώρο των γραφείων του Συνδέσμου μας. Παρακαλούμε όλα τα μέλη μας που έχουν νέα παιδιά να προγραμματίσουν τη συμμετοχή τους στο τμήμα χορού που θα λειτουργήσει το Φθινόπωρο.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Αγαπητή Κουκουβίστα,

Πήρα και το τεύχος 118. Ευχαριστώ. Με την ευκαιρία των εορτών θέλω να διαβιβάσετε σε όλους τους συμπατριώτες, τις πιο θερμές ευχές μου για υγεία και νέα άνθηση της Κουκουβίστας - Καλοσκοπής. Προσωπικά συνδέθηκα με το χωριό σας, όχι μονάχα στους κοινούς αγώνες και θυσίες μέσα από την Εθνική Αντίσταση, αλλά και όταν μικρό παιδί φιλοξενήθηκα μερικές φορές στο σπίτι του θύμιου Αλεξίου.

Η αδελφή μου Αργυρή είχε παντρευτεί τον Αλέξη Αλεξίου, που πέθανε λίγους μήνες μετά τον γάμο.

Χάρηκα το "Κεφαλόβρυσο" και χόρτασα κεράσια. Η θέα του κάμπου μ' ενθουσίασε.

Ιδιαίτερα θέλω να τονίσω το ιδιαίτερο ανέκαθεν ψυχολογικό κλίμα που διέκρινε και διακρίνει την Καλοσκοπή. Δεν έλειψε από αυτή η χαρά και η αισιοδοξία και στις πλέον τραγικές στιγμές που δοκίμασε και δοκιμάσαμε όλοι.

Ακούστηκε, πως όταν οι Γερμανοί έκαψαν το χωριό σας, οι Κουκουβιστιανοί, από ψηλά, όχι μόνον δεν λύγισαν αλλά έστησαν και χορό πίστης στην τελική νίκη.

Εμείς αγγιστρωθήκαμε από παλιά στην πρωτεύουσα κυρίως σαν γαλατάδες. Σεις περισσότερο σαν έμποροι, υπάλληλοι, επι-στέλλονες. Εχω ωραίες παλιές φωτογραφίες με Κουκουβιστιανούς στο πανηγύρι τις Ντρέμισσας.

Επίσης και κάποια αλληλογραφία του παπαΓιώργη πατέρα μου με τον δάσκαλο Γιάννη Λαίο, όταν εκπατρίστηκαμε.

Γ. Μανουσίου, Φυσικός

Κύριε Πρόεδρε,

Στο τεύχος 119 της εφημερίδας της Κουκουβίστας, διαβάζοντας το άρθρο του συντάκτη σας με το ψευδώνυμο ακροβολιστής, ο οποίος "μάχεται όσα στραβά κι ανάποδα μπορεί να δει και έγκωμιάζει τα ορθά" μου ήρθε στο νου ένα περιστατικό που συνέβη στο χωριό περί τα τέλη της δεκαετίας ή ίσως αρχές της δεκαετίας του 70, "τότε που δεν φτιάχναμε μπασκέτες στο χωριό" (διατύπωση δική του).

Εμείς οι νέοι τότε, του χωριού συνηθίζαμε να παίζουμε ποδόσφαιρο στον Σταυρό. Ξεκινάγαμε ακόμη και από την Παναγία για να φτάσουμε μετά από κοπιώδη προσπάθεια στο πολυπόθητο γήπεδο. Άλλες φορές παίζαμε στην πλατεία του χωριού με την μοναδική "πέτσινη" μπάλα του Δημητράκη του Αλεξίου. Τα τζάμια του τότε σχολείου και τώρα (φευ) ξενοδοχείου την ήξεραν καλά (επί τη ευκαιρία, προς τον "ακροβολιστή": Τι θα διάλεγε ο στρατηγός Μακρυγιάννης μεταξύ Σχολείου και ξενοδοχείου; Μήπως την γόνιμη σιωπή;). Μια χρονιά που το γήπεδο του Σταυρού δεν επισκευάστηκε από τις ζημιές του χειμώνα, πήραμε τον φιλέ του βόλεις από την αποθήκη του σχολείου χωρίς την άδεια του δασκαλου που ήταν σε καλοκαιρινές διακοπές. Και ενώ τον στήσαμε στην πλατεία για να παίξουμε, εμφανίστηκε απ' την Γραβιά ο καπετάνιος (χωροφύλακας) για να μας εγκαλέση στην τάξη.

Χρειάστηκε να περάσουν μερικά χρόνια για να μπορέσω να αξιολογήσω την σημασία του περιστατικού που ανέφερα. Τι ήταν εκείνο που μας οδήγησε σ' εκείνη την πράξη; Προφανώς η έλλειψη μέσου για το παιχνίδι δηλ. του φιλέ. "Ποιός μπόρεσε να αξιολογήσει τη δίψα του ανθρώπου για ψυχαγωγία;" Άλντους Χάξλεϊ. Οι νέοι χρειάζονται χώρο για να μπορέσουν να αναπτύξουν το σώμα αλλά και το πνεύμα τους. Με το παιχνίδι θα μπορέσουν να μετρήσουν τις δυνάμεις τους, να γνωρίσουν τους εαυτούς τους και τους συνομηλίκους τους. Στο παιχνίδι θα διοχετεύσουν την ζωτικότητα, θα καλλιεργήσουν την εφευρετικότητα, την δημιουργικότητα, την αλληλεγγύη. Ανοίγοντας τον κήπο της παιδικής ψυχής το πρώτο που θα συναντήσει κανείς είναι το παιχνίδι, αυτό που σήμερα της στερούμε ζώντας σε μια κοινωνία απανθρωπισμού και αυτό που ο συντάκτης σας το βλέπει περιττό. Ο "ακροβολιστής" προφανώς δεν έχει σφαιρική αντίληψη της πραγματικότητας από το "μετερίζι" του, δεν μπορεί να συνομιλήσει, να αισθανθεί ή και να δει ακόμη τις οφθαλμοφανείς ανάγκες των σημερινών νέων της πόλης που έρχονται το καλοκαίρι στο χωριό μας.

Η δημιουργία του γηπέδου μπάσκετ στο χωριό πριν από 16 περίπου χρόνια δεν έγινε για να ικανοποιήσει την ανάγκη προβολής κανενός, αλλά εξέφραζε το πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί από την έλλειψη χώρων παιχνιδιού. Η πλατεία τιμεντοστρώθηκε, ο Σταυρός εγκαταλείφθηκε. Η σκέψη του τότε Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας του οποίου είχα την τύχη να προεδρεύω, πρώτος μεταξύ ίσων, ήταν το πώς θα μπορέσει με διάφορες ενέργειες να προκαλέσει τους νέους να ισχυροποιήσουν τους δεσμούς ανάμεσά τους είτε στην Αθήνα είτε στο χωριό.

Η δημιουργία χορευτικής ομάδας, πνευματικού κέντρου, γηπέδου μπάσκετ ως και η καθιέρωση αθλητικών εκδηλώσεων αποτέλεσαν τις βασικές ενέργειες. Το αν ήταν αποτελεσματικές το δείχνει η συμμετοχή του κόσμου και η αγάπη με την οποία αγκάλιασε όλη αυτή την προσπάθεια.

Τα μικρά παιδιά μαθαίνουν με τα παιχνίδια, η υποχρεωτική εκπαίδευση δεν μένει στην ψυχή, σύμφωνα με τον Πλάτωνα. Καθώς όλων μας είναι να μπολιάσουμε τα νέα παιδιά με την ίδια αγάπη για το χωριό που διακατέχει όλους εμάς. Η ζωφόρος αγάπη δεν καλλιεργείται με ένα τσαπί, όπως οι καριές για να μην ξεραθούν, όπως προτείνει ο συντάκτης σας αλλά με ευαισθησία, με γνώση και με συστηματική προσπάθεια.

Με χωροφυλακιστική πρακτική, με παπικούς αφορισμούς του είδους "άκουσον άκουσον" και με αποσπασματική θεώρηση δεν ποδηγετείται η υπάρχουσα ανάγκη μιας κοινωνίας. Το ανοιχτό μυαλό και η κοινωνική συμμετοχή είναι απαραίτητα στοιχεία να μπορέσει κάποιος να καταγράψει το ζητούμενο. Αλλά αυτό φαίνεται ότι είναι δύσκολο για κάποιον που είναι "ακροβολισμένος" και πυροβολεί μέσα απ' τα φυλλώματα της ανωνυμίας, όπως πυροβόλησε και σκότωσε το νεαρό ζευγάρι μουσουλμάνας και σέρβου στη γέφυρα του μοστάρ κατά τον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας.

Με τιμή

Απόστολος Ιωάννου Χαμηλός

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Ο Λεωνίδας & η Όλγα Κουφού στις 29.3.2001 απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους που είναι κοριτσάκι.

– Δημήτριος Βασιλάκος & η Νότα Σεφερλή στις 30.3.2001 απέκτησαν αγοράκι.

– Ο Γιώργος & η Πόπη Κολλύρη απέκτησαν στις 31.3.2001 κοριτσάκι.

– Ο Σταύρος & η Δήμητρα Κολλύρη (το γένος Γρηγοροπούλου) απέκτησαν στις 26/4/2001 το πρώτο τους κοριτσάκι.

Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογέννητα βλαστήρια τους.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ

– Διπλά βαπτίσις διπλή χαρά. Ο λόγος για τα τρισαριθωμένα δίδυμα του ζεύγους Νίκου και Έλενας Κόλλια (Καραμήτρου). Το μυστήριο τελέσθηκε στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, ο ανάδοχος και οι ιερείς παπα Χαράλαμπος Καστελλίων και παπα Γιάννης Καλοσκοπής έδωσαν τα ονόματα Νεφέλη και Ιάσωνα στα δύο μωρά. Φυσικά παρευρίσκονταν όλοι σχεδόν οι κάτοικοι του χωριού που εμφανώς συγκινημένοι έδιναν πολλές ευχές.

– Στον Ιερό Ναό Αγίου Αιμιλιανού Κολωνού, Κυριακή 27 Μαΐου ο Νίκος και η Αγγελική Κολλύρη βάπτισαν την δευτερότοκη κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Κωνσταντίνα.

– Στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, ο αλβανικής καταγωγής Βασίλης

Σαλάι, που χρόνια τώρα τον συνθήσαμε χωριανό μας, βάπτισε την κορούλα του και της έδωσαν το όνομα Ελένα.

Νάναι καλά τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αρμιοβαία υπόσχεση γάμου έδωσε η Αλέκα Φίλιππα Τριανταφύλλου με τον Απόστ. Κοκούλη.

ΓΑΜΟΙ

Στις 9 Ιουνίου 2001 στον περίβολο της μικρής εκκλησίας του Αγίου Φίλιππα στη Νεάπολη Νικαίας ανάμεσα στα δένδρα και στα λουλούδια τέλεσαν τους γάμους τους ο Γιώργος Χριστοδούλου του Παναγιώτη (Καραγιώργος) με την Χαρά Γεωργοπούλου. Ακολούθησε η γαμήλια δεξίωση στο κέντρο "cavo d'oro" της Καστέλλας όπου οι συγγενείς και οι φίλοι τους ευχήθηκαν βίον ανθόσπαρτον.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΜΑΡΙΑ ΧΑΒΕΛΕ 1907 - 2001

Στις 3 Μαρτίου 2001 απεβίωσε η Μαρία Παν. Χαβελέ (το γένος Ράπτη, έφεραν μάλιστα το προσωνύμι Πυργακιώτη). Η Μαρία είχε γεννηθεί στην Καμάριζα Λαυρίου την εποχή που ο πατέρας της εργαζόταν στα μεταλλεία, είχε δε παντρευτεί τον αξεχαστο Παν. Χαβελέ που είχε έλθει σόγαμπος στο χωριό και το είχε αγαπήσει με όλη του την καρδιά. Η κηδεία της έγινε στο νεκροταφείο Αγίων Αναργύρων.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤ. ΤΣΟΧΛΑ

Την Παρασκευή 30 Μαρτίου 2001 πέθανε η Μαρία Τσόχλα μετά από πολύμηνη ταλαιπωρία. Επιθυμία της ήταν να κάνει το τελευταίο της ταξίδι στο χωριό εκεί όπου γεννήθηκε, μεγάλωσε και έζησε ένα μεγάλο μέρος της ζωής της τους καλοκαι-

ρινούς μήνες με τον άντρα της, τα παιδιά της και τα εγγόνια της. Η επιθυμία της πραγματοποιήθηκε και θάφτηκε στο χωριό δίπλα σε συγγενείς και φίλους. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΙΛΤ. ΚΥΡΙΑΖΗ (1918-2001)

Στις 27.3.2001 έφυγε από ανάμεσά μας η Δήμητρα Κυριαζή, μία από τις τελευταίες της γενιάς που τα δύσκολα χρόνια του πολέμου είχε δείξει τη λεβεντιά της.

Η Δήμητρα είχε γεννηθεί στις 18.3.1918 και ήταν κόρη του Αριστείδη και της Μαρίας Πριοβόλου. Είχε παντρευτεί τον Μιλτ. Κυριαζή που είχε μυηθεί από τους πρώτους στην Εθνική Αντίσταση και στην ιστορία θα μείνει η προτροπή του, όταν το καλοκαίρι του 1942 διάβαζε τη διαταγή των Ιταλών στην Εκκλησία της Παναγίας, για παράδοση όπλων, στο τέλος πρόσθεσε: *"όποιος έχει όπλο ας το κρύψει γιατί θα το χρειαστεί"*.

Υπήρξε υποδειγματική κόρη, αδελφή, σύζυγος και μητέρα. Με το γάμο της δημιούργησε μια ευτυχισμένη οικογένεια και σήμερα τα τρία αγόρια της Ταξιάρχης, ο Αριστείδης και ο Παναγιώτης προκόβουν κοιτάζοντας τη δουλειά και την οικογένεια όπως τους δίδαξε η μητέρα τους.

Ο ενταφιασμός της έγινε στο κοιμητήριο της Σωτήρος και το μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στις 6.5.01 στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ (1927 - 2001)

Στις 31 Μαρτίου 2001 άφησε την τελευταία του πνοή, ύστερα από βαρύ εγκεφαλικό επεισόδιο ο Δημήτρης Μουστάκας. Είχε γεννηθεί στη Λαμάστα Φθιώτιδας το 1927 και το 1956 κατετάγη στο Πυροσβε-

στικό Σώμα. Το 1958 παντρεύτηκε τη χωριανή μας Παρασκευή Κωστούρου, κόρη του Γιώργου και Αγγελικής Κωστούρου, με την οποία απέκτησε δυο γιούς τον Κώστα, γενικό Γραμματέα του Αθλητικού Συλλόγου Καλοσκοπής "Άγγελος Σίμος" και το Γιώργο (τεχνικό Η/Υ).

Ο Δημήτρης αγαπούσε πολύ το χωριό και το Σύνδεσμό μας. Τους καλοκαιρινούς μήνες τον συναντούσαμε πάντα στο χωριό, εύχαρη κατά γενική ομολογία και στις συντροφικές των καφενείων δημιουργούσε πάντα μια ευχάριστη ατμόσφαιρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜ. ΤΣΙΡΩΝΗΣ

Το ξημέρωμα της Δευτέρας των Βαΐων, 9 Απρίλη 2001, απεβίωσε ο Παναγιώτης Τσιρώνης από πνευμονική εμβολή. Το γελαστό παιδί της θείας Κρυστάλλως και του μπάρμπα Μήτσου. Αιώνια του η μνήμη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ 1923-2001

Έφυγε ξαφνικά από κοντά μας ένας από τους πιο ειλικρινείς, άδολους και τίμιους ανθρώπους, ο Γιώργος Αποστολόπουλος.

Είχε γεννηθεί στο Οινοχώρι το 1923 και μικρός επιχείρησε να ακολουθήσει το επάγγελμα του γαλατά, όπως συνήθιζαν όλοι σχεδόν οι Ρουμελιώτες. Ακολούθησε για το σκοπό αυτό τον συγχωριανό του Νίκο Ρούλια στη Θεσσαλονίκη, η έναρξη όμως του πολέμου τους ανάγκασε όλους να γυρίσουν στα πατρία εδάφη.

Στη διάρκεια της κατοχής εντάχθηκε στον ΕΛΑΣ και έλαβε μέρος σε πολλές μάχες ως την ημέρα που έφυγαν οι κατακτητές. Κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου εξορίστηκε. Επιστρέφοντας εγκαταστάθηκε στο χωριό μας και παντρεύτηκε τη Μαρία Ι. Μπουκουβάλα. Απέκτησε δύο παιδιά τον Γιάννη, που είναι σήμερα πρόεδρος του Τοπικού μας Συμβουλίου και τη Πίωτα σύζυγο του Κώστα Χαρ. Ματθαίου. Ασχολήθηκε με οικοδομικές εργασίες και μάλιστα είχε εξελιχθεί σε τεχνίτη επεξεργασίας της πέτρας και με την επιδεξιότητά του πρόλαβε και συμάζεψε το χωριό μας από την τσιμεντοποίηση. Δείγματα της ξεχωριστής δουλειάς του είναι ο τοίχος αντιστήριξης της πλατείας αριστερά του Κοινοτικού Γραφείου, το σπίτι Καραγιάννη, κ.ά.

Γιώργο, το ελάχιστο που μπορούμε να ευχηθούμε είναι να σε θυμόμαστε και να κρατάμε τη μνήμη σου και τα έργα σου σαν κάτι από τα ακριβά πράγματα που γνωρίσαμε. Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους των θανόντων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

– Στις 6.5.2001 στον Ιερό Ναό Παναγίας Παλατιανής τελέστηκε το ετήσιο μνημόσυνο του Γιάννη Μοσχονησιώτη.

– Στις 13.5.2001 στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής έγινε το ετήσιο μνημόσυνο της Παρασκευής Γεωργίου.

– Στις 27.5.2001 έγινε το ετήσιο μνημόσυνο στον Άγιο Αθανάσιο Γραβιάς της Ασήμως Μπαλωμένου μητέρας του Λίτσου Ηλ. Γεωργίου (Θεσ/νίκη).

– Στις 10.6.2001 έγινε το ετήσιο μνημόσυνο στον Αγ. Γεώργιο Καλοσκοπής για την ανάπαυση της ψυχής του Κων/νου Καραντάσιου.

– Στις 4.6.2001 στον Ιερό Ναό Αγ. Γεωργίου τελέστηκε μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της Μαρίας Λιαροπούλου. Οι αδελφές της Αθανασία Αυγερινού και Κων. Μεμένιου προσέφεραν στην εκκλησία 50.000 δρχ.

ΜΝΗΜΗ ΓΙΑΝΝΗ ΠΟΔΑΡΑ

Τέσσερα χρόνια συμπληρώθηκαν από την εκδημία του Γιάννη Τρ. Ποδάρα. Όσο η μνήμη του Γιάννη απομακρύνεται στο χρόνο άλλο τόσο εκτιμάται η σκέψη του και η μορφή του. Φιλοπρόοδος και δημιουργικός ο Γιάννης είχε συλλάβει επιχειρηματικά σχέδια που αν δε κοβόταν τόσο απότομα το νήμα της ζωής του και γίνονταν πράξη οι δραστηριότητές του θα είχε οφελήσει πολύ ο τόπος μας.

Αυτός ήταν ο Γιάννης, ευεργέτης του Συνδέσμου μας που ποτέ δεν ξεχνούσε το Σχολείο και την Εκκλησία.

Είμαστε χαρούμενοι γιατί μαθαίνουμε ότι η δυναμική σύζυγός του Καίτη και ο άξιος γιός του Νίκος, συνεχίζουν με επιτυχία το έργο του πατέρα τους και οδηγούν την επιχείρηση δυναμικά τόσο στο εσωτερικό όσο και το εξωτερικό με επιτυχία στις νέες συνθήκες της αγοράς.

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Ο Γεώργιος και Οδυσσέας Χαλαλάμπους (Χαϊλέρης) αντί μνημοσύνου για το θάνατο (27.2.2001) της Ελένης Ευθ. Κόλλια - Τσαπάρα, προσέφεραν το ποσό των 200.000 για την ανακαίνιση της Αγίας Παρασκευής.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογένεια του αποβιώσαντος Δημ. Μουστάκα ευχαριστεί τους συγγενείς και φίλους που συμπαραστάθηκαν στο βαθύ πένθος για το θάνατο του συζύγου και πατέρα τους.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑ ΤΑΞ. ΚΑΛΛΗ
(1960 - 2000)

Πέρασαν έξι μήνες από τον απροσδόκτο θάνατο της σαραντάχρονης Κυριακούλας Τ. Κάλλη (νύφη του Αρτέμη Κάλλη). Ο ξαφνικός θάνατος της νεώτατης γυναίκας έχει στην κυριολεξία συγκλονίσει την ψυχή του αγαπημένου της συζύγου και το οικογενειακό της περιβάλλον. Το θλιβερό αυτό γεγονός είχε συνταράξει την κοινωνία του Δήμου Γραβιάς καθώς και τις γενέτειρές τους Καλοσκοπή και Οινόχωρη, και εκείνοι που ένοιωθαν άπειρη αγάπη και εκτίμηση στο πρόσωπό της λυπήθηκαν και θρήνησαν το χαμό της.

Η εκλιπούσα πορεύτηκε το σύντομο βίο της με αγάπη και αξιοπρέπεια. Χειροπιασμένοι με τον ισάξιο σύζυγό της προσδοκώντας μια καλύτερη και ευτυχισμένη ζωή και ένα λαμπρό μέλλον για τα δυο παιδιά τους αγωνίζονταν για να επιτύχουν τους στόχους τους. Κοινή η μοίρα των θνητών, αμείλικτη, δεν χαρίζεται. Ο άσπονδος χάρος δεν κίότρεψε, δεν τον συγκίνησαν τα νιάτα τας και η σκληρή ορφάνια των παιδιών της, ζήληψε την προκοπή της και την ευτυχία της και έκοψε το νήμα της

ζωής της.

Αλησμόνητη Κυριακούλα, τα προσφιλή σου πρόσωπα τα οποία δεν έπαψαν να ολοφύρονται και να θρηνούν την αναπάντεχη απώλειά σου προσεύχονται στον ύψιστο για αιώνια ανάπαυση της ψυχής σου η οποία βρίσκεται στα ουράνια εκεί που δεν υπάρχει λύπη, πόνος και στεναγμός αλλά ζωή ατελείωτη.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της ιστορικής Γραβιάς που σε σκεπάζει. Αιώνια η μνήμη σου.

Φάνης Λευκαδίτης

ΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΑΛΕΞΙΟΥ

Στις 19.11.2000 απεβίωσε ο αγαπητός σε όλους μας Άγγελος Αλεξίου. Το νεκρό αποχαιρέτησε ο επί πολλά χρόνια συνεργάτης του φαρμακοποιός **κ. Νίκος Λασκαλόπουλος** με τα ακόλουθα λόγια:

Αγαπμέ μας Άγγελε,

Είναι για μένα ιδιαίτερη η συγκίνηση αλλά και τιμή μαζί να σου απευθύνω το ύστατο χαιρετικό από μέρους όλων όσων σε αγάπησαν και αγάπησες. Όλων των φίλων και συνανθρώπων που έλαβαν απλόχερα τις υπηρεσίες σου σε κάθε τομέα των δραστηριοτήτων σου καθώς και εκ μέρους των συναδέλφων σου φαρμακοϋπαλλήλων και

των συνεργατών σου φαρμακοποιών και γιατρών. Ήσουν για όλους μας και για τον καθένα χωριστά ό,τι το όνομά σου Άγγελος μπορούσε να σημαίνει.

Γλυκός, ήρεμος, ειλικρινής, συνεπής, τίμιος και ακούραστος υπηρέτης των συνανθρώπων σου που η παροχή των υπηρεσιών σου και η επιτυχής αντιμετώπιση των προβλημάτων του, ήταν για σένα χαρά και ικανοποίηση.

Πάντα ανήσυχος και προοδευτικός άρχισε μόνος του να μελετά την κτηνιατρική από έναν οδηγό κτηνιατρικής της εποχής εκείνης, αποκτώντας γνώσεις που εμπλούτισε τα επόμενα χρόνια με τη συνεργασία των κτηνιάτρων του νομού μας.

Οι γνώσεις αυτές έμελλε να είναι εξαιρετικά χρήσιμες σε κείνον και τους συνανθρώπους του σε μια εποχή που η πληθώρα των ζώων και η σημασία τους για την οικιακή οικονομία αλλά και η έλλειψη κτηνιάτρων που ήταν μεγάλη.

Πάντα πρόθυμος να τρέξει όπου τον χρειαζόνταν τη βοήθειά του.

Για τους συναδέλφους του ήταν ο καλός φίλος, ο ακάματος πατέρας και όλοι όσοι τον γνώρισαν και μαθήτευσαν δίπλα του αναγνωρίζουν πέρα από τα χαρίσματα και την ικανότητά του την εμπειρία στην φαρμακοτεχνία όπου ήταν ο τελευταίος και καλύτερος εκφραστής της.

Για τη σύζυγό σου Χρυσασπούλα, στον Αλέκο την Γεωργία και τα εγγόνια σου Άγγελο και Χριστίνα που πρέπει να είναι περήφανα για τον παππού τους εύχομαι παρηγοριά από το Θεό.

Για όλους μας θα είσαι πάντα ένα φωτεινό παράδειγμα.

Διατήρηση Μνήμης

Ο αλησμόνητος ιεροψάλτης Παν. Παπανικολάου (Κατσούλης) στις αναμνήσεις που μας άφησε γύρω από την ιστορία του χωριού μας γράφει: *“Ανατολικά της Εκκλησίας (Παναγία) είχαν και το νεκροταφείο πίσω από το ιερό και όπου και να σκάψει άνθρωπος θα εύρει οστά των προγόνων μας”* Βλέπε Δελτίο “Η Κουκουβίστα” τεύχος 7, σελ. 80. Εκτός από αυτή τη γραπτή μαρτυρία όλοι μας ξέρουμε ότι το οστεοφυλάκιο του Αγ. Γεωργίου είχε μεταφερθεί αρχικά στο γυναικονίτη της Παναγίας και στη συνέχεια χώθηκαν στον ίδιο χώρο που ήταν το πρώτο νεκροταφείο.

Ο νέος μας ιερέας Ιωάννης Λευκαδίτης που γνωρίζει τη σημασία που έχει να τιμά κανείς τους προγόνους του επιμελήθηκε το χώρο, φύτεψε λουλούδια και έστησε ένα απλό μαρμάρينو μνήμα ώστε να τους αντικρύζουμε και να τους αναπολούμε στη μνήμη μας. Ο καγκελοφραγμένος αυτός τάφος γεννά σε μας τους επιγόνους την υποχρέωση όταν πηγαίνουμε στο χωριό να τον επισκεπτόμαστε –όπως κάθε Κυριακή τους γονείς μας–, να ανάβουμε το καντήλι του και να συνομιλούμε μαζί τους. Η συνήθεια αυτή είναι για μας ανακουφιστική. Για την κάλυψη των εξόδων του μνημείου αυτού συνέβαλαν οι: Γρηγόρης Λευκαδίτης δρχ. 100.000, Δημήτριος Ν. Κόλλιας (Καραμήτρος) δρχ. 50.000 Γεωργ. Αρ. Πριόβολος δρχ. 41.000

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Νίκου Ράπτη

28.10.1940 - 28.10.1950: η Μεγαλύτερη και Ιστορικότερη Δεκαετία της Πατρίδας μας

Τη δική του μαρτυρία για το πλήθος των γεγονότων που διαδραματίστηκαν στη δεκαετία του 1940 -1950 ιστορεί από όσα έμαθε, όσα έζησε ως εργάτης και βοσκός στη διάρκεια της κατοχής καθώς και στρατιώτης στην περίοδο του Εμφυλίου ο Νίκος Ράπτης.

Το βιβλίο με σύντομο πρόλογο του Παναγ. Γ. Τούμπα και προμετωπίδα φωτογραφία από το μνημείο του Κοπανέλου που ο ίδιος δημιούργησε στο Στεφανο Χωριάδι, χωρίζεται στα εξής μέρη:

Πρώτο μέρος: έναρξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου μέχρι την ορξομωσία των Καραλιβαναίων στην Εκκλησία της Παργίας παρουσία του Άρη Βελουχιώτη.

Δεύτερο μέρος: Αναφέρεται σε διάφορα ιστορικά γεγονότα της κατοχικής περιόδου κυρίως τις επιδρομές των ιταλικών στρατευμάτων στην περιοχή του χωριού μας και τη δράση των ανταρτών.

Τρίτο μέρος: Περιλαμβάνει γεγονότα που εξελίχθηκαν μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας και κυρίως τα δύσκολα χρόνια του Εμφυλίου.

Τέταρτο μέρος: Ασχολείται κυρίως με τα προσωπικά του γεγονότα και τις ταλαιπωρίες της οικογενείας του.

Όλα τα ορεινά χωριά έχουν να παρουσιάσουν δική τους συμμετοχή στην ιστορία της Εθνικής Αντίστασης και βιβλία που γράφτηκαν από ανθρώπους που συμ-

μετείχαν σ' αυτή, με πληροφορίες και υλικό σαν τον Νίκου θα είναι υπολογίσιμα για τον ερευνητή που θα ήθελε να ασχοληθεί με την ιστορία της κατοχικής περιόδου.

Σφίγγοντας το χέρι του αγαπημένου μας Νίκου τον ευχαριστούμε για την ωραία του πρωτοβουλία και ευχόμαστε μάλιστα να έχει και συνέχεια χωρίς όμως να γίνει απλή αναφορά στα γεγονότα αλλά να τονισθούν τα οράματα και το ψυχικό μεγαλείο που μας κατείχε εκείνη την ηρωϊκή εποχή που στήσαμε χορό μόλις αντιχρύσαμε τα πυροπολημένα σπίτια μας (βλέπε και Επιστολή κ. Π. Μανουριά).

Ληστρικά Τραγούδια

Επιμέλεια: Δημ. Χρ. Χαλατσά

Συλλογή επιλεγμένων δημοτικών τραγουδιών που δημιουργήθηκαν κατά την περίοδο 1835 - 1935 συγκέντρωσε και σχολιάζει "σε δική του μεθοδική ανθολογία" (Καθημερινή 15.5.2001) ο συνδημότης μας δικηγόρος και πρόεδρος του Συλλόγου Καστελλιωτών Δημ. Χρ. Χαλατσάς.

Ο χώρος του δελτίου μας δεν μας επιτρέπει να κάνουμε εκτενή παρουσίαση και κριτική του ωραίου αυτού βιβλίου άφοβα όμως θα πούμε ότι είναι καρπός υπεύθυνης και πολύχρονης δουλειάς του γνωστού πνευματικού εξοπλισμού των Χαλατσαίων σχετικά με τη ζωή και τη δράση των ληστανταρτών.

Λησταντάρτες κατά την περίοδο της Κατοχής. Από αριστερά: Θεοχάρης Πολύχρονος, Δήμος Καραλίβανος, Δήμος Πολύχρονος

Απόσπασμα από το βιβλίο που αναφέρεται στους πολύ γνωστούς και σε μας Καραλιβαναίους δημοσιεύουμε στη συνέχεια.

"Κλείνοντας τη σημείωση παραθέτουμε ένα αυθεντικό επεισόδιο που δείχνει τον ατόφιο κι αντρίκιο χαρακτήρα του Δή-

μου Καραλίβανου, που δεν δίστασε, αληθινό παλικάρι, μέσα από μια βάρκα με ένα πολυβόλο να τα βάλει με ολόκληρο το γερμανικό αντιτορπιλικό στον Μαλιακό κόλπο στην πλευρά του Αγ. Κων/νου Λοκρίδος (Δ. Δημητρίου, ο π., τόμος Β', σελ. 280), όπου και τραυματίστηκε θανάσιμα στα νεφρά από τα γερμανικά βλήματα. (Σκοτώθηκε στον εμφύλιο στη Γκιώνα, όπου ήρθε στα χέρια με διώκτη νοματάρχη της Χωροφυλακής). Όντας καπετάνιος στο αντάρτικο Αρχηγείο Λοκρίδος με επικεφαλής τον δικαστή Αντώνη Πασσαλή από την Καλοσκοπή Παρνασσίδος, προηγούμενος ανιχνευτής από το κύριο σώμα των ανταρτών μπήκε στο χωριό Σφάκα Λοκρίδος, που βρίσκεται μέσα στον κάμπο. Μόλις τον αντίκρισαν οι χωριανοί, που έβλεπαν για πρώτη φορά αντάρτη, αμέσως κινητοποιήθηκε όλο το χωριό, βάρεσαν οι καμπάνες και σήκωσαν το Δήμο στα χέρια και σε παραλήρημα ενθουσιασμού, τον οδήγησαν στην πλατεία, όπου τον έβαλαν πάνω σε ένα τραπέζι σιδερένιο του καφενείου, φωνάζοντας και προκαλώντας "λόγο λόγο", ζητώντας του δηλαδή να μιλήσει. Ο Δήμος, γιδάρης, αγράμματος, βρέθηκε σε δίλημμα μπρος στο απαιτητικό πλήθος, τι να τους πει; Κι έτσι αναθαρρύνοντας, έμπλεξε την παρακάτω αλησμόνητη δημηγορία του:

"Ακούτε δω Σφακιώτες, κορτάκηδες και χαρτοπαίχτες κόντεμα μια πιθαμή, τ' άλλα θα σας τα ειπούν οι άλλοι που 'ρχόνται από πίσω", και κατέβηκε αποθεούμενος μέσα στα χειροκροτήματα και τα "ζήτω" των Σφακιωτών.

η λουρίδα

Νίκος Ι. Δανιήλ

Τον καιρό εκείνο τον παλιό, δεκαετία του '40, η φαμελιά μας ζούσε, πού αλλού, στο Μύλο, όξω απ' το χωριό, απ' κάτω απ' τ' Αποστόλ' κι απ' παν' απ' το Τουμπρούκ, σιμά στο αιώνιο και πολυαγαπημένο μας ποτάμι, μια δρασκελιά απ' αυτό. Το φτωχικό μας σπίτι, κολλητά με το νερόμυλο και το νεροπρίονο του πατέρα, χανόταν μέσα στις κερασομηλιές απ' τη μια, ενώ απ' την άλλη ισιωνόταν από μεγάλα και μικρά πλατάνια, κάργα κουμπουρέλια. Την παρουσία του πρόδιναν μαναχά τα βαένια του μύλου κι ο καπνός που ανηφόριζε απ' το τζάκι.

Σ' αυτόν τόν άγιο, πως να τον ειπώ, τον ιερό τόπο της κουκουβιστιανής γης, εκεί στο Μύλο εννοώ, τότεραφε η δική μας Μοίρα να ιδούμε το πρώτο μας φως και να ζήσουμε τα τρυφερά μας χρόνια μέσα σε μια χαλεπή εποχή. Αλλ' ωστόσο και αξέχαστη.

Κάθε βράδυ ο πατέρας, ο Γιάννης ο Λιούγκας με τ' όνομα, σαν γύρναγε απ' τα μαγαζιά, απ' του Μποξά ή του Καραμπέτσου, στ' αχνό φως κάποιου λύχνου, μας διηγόταν -αυτό θα το λέω πάντα- ένα σωρό παραμύθια και ατέλειωτες παράξενες ιστορίες. Άλλες απ' τα προσωπικά του βιώματα στους Βαλκανικούς Πολέμους του '12 - '13, ή στα μαύρα ξένα για δουλειά στην Αμερική, στη Μακεδονία κι εγώ δεν ξέρω πού αλλού, κι άλλες πάλι πέρα για πέρα φανταστικές, μα πάντα τρομερά γοητευτικές και ενδιαφέρουσες. Εγώ τον άκουγα πάντα μ' ανοιχτό το στόμα, σαν το χάνο κι εκείνος με πείραζε συνέχεια. - "Κλείσ' το στόμα σου, Νικολάκη, θα μπει καμμιά μύγα και θα τη χάψεις!"

Μεταξύ των άλλων, συχνά - πυκνά, μας έλεγε για νεράιδες, ξωτικά, αερικά, λιάρες γίδες, άσπρα τραγιά (που σε κοροϊδεύουνε τη νύχτα μπαινοβγαζοντας γρήγορα τη γλώσσα τους κι εσύ, τάχα, δεν πρέπει να μιλήσεις καθόλου, γιατί θα χάσεις τη φωνή σου, για το φοβερό

και τρομερό Λιαράκη, για πεθαμένους και νεκροταφεία τη νύχτα.

Μας τάλεγε αυτά κρυφοχαμογελώντας, -κάπως σαδιστικά θα έλεγα- κι εμάς όλους, ακόμα και τη μάνα μας που ήταν τρανύτερη, μας έπιανε σύγκρυο και μας σηκωνόταν η τρίχα μας κάγκελο. (Τις φορές φυσικά που τύχαινε να είμαστε ακούρευτοι, γιατί συνήθως είμασταν γουλί κουρεμένοι, μια και φουρφουρίζανε τα κεφάλια μας απ' τις ψείρες και τις κόνιδες).

Ένα βράδυ, το λοιπόν, συνάχτηκε η φαμελιά για το δείπνο. Όξω πύκνωνε το σκοτάδι, το παγούρι με το πόσιμο νερό ήταν άδειο. Νερό βέβαια έτρεχε μόλιχο δίπλα μας στο ποτάμι που 'ρχόταν απ' το Κεφαλόβρυσο ακόμα και στο ζουριό του μύλου, μια και δεν είχαμε πάει ως το πέτρινο γιοφύρι, στη Δέση, να βάλουμε κόφτρα. Όμως αυτό το νερό, το ποταμίσιο, ήταν ακατάλληλο για να το πιούμε, είχε πει ο πατέρας, "Αν το πιείτε μπορεί να σας πιάσει κόψιμο.... τσιρλιτό... και να χεστείτε πάνω σας γιατί έχει σκουληκαντέρες...."

Τα λόγια του πατέρα ήταν νόμος απαράβατος κι εμείς όλοι, τα δέναμε κόμπο.

Νερό για να πιούμε παίρναμε από άλλες βρουσούλες, που ανάβλυζαν στα όχτια. Υποτίθεται πως εκείνο το νερό ήταν πιο φιλτραρισμένο.

Μια τέτοια βρουσούλα, που την προτιμούσαμε για πιο σίγουρη, ήταν εκεί στον όχτο, καθώς τέλειωνε κατά το ποτάμι το χωράφι του Πλατανιά, από κάτω από τον άλλο μύλο της θειάς της Μαρίας της Καραγιώργαινας.

Για να πάει κανέας ως αυτή τη βρουσούλα, έπρεπε να διασχίσει το δικό μας χωράφι, να πατήσει και τη μύτη, χαμηλά, του χωραφιού του μπάρμπ' Αριστείδη κι εκεί, δίπλα σε μια σπηλιά που είχε θαφτεί ένα λυσσάρικο σκυλί, να περάσει το ποτάμι ακροβατώντας στις

γλιστερές κοτρώνες και να σκαρφαλώσει τον όχτο με τα πλατανάκια.

Το να κάνει κανένας το εγχείρημα αυτό τη μέρα, ήταν παιχνίδι. Τη νύχτρα όμως -όχι πές μου τώρα εσύ- ποιός κόταγε να πάει; Μας πήγαινε τρεις και πέντε, με την ιδέα και μόνο. Πώς να διαγράψουμε και να ξεχάσουμε σε μια στιγμή τα τόσα ξωτικά και τ' αερικά, με τα οποία είμασταν ντοπαρισμένοι και μας ταλάνιζαν το νου;

Το γεγονός όμως παρέμενε. Δεν είχαμε νερό να πιούμε κι έπρεπε να πάμε να φέρουμε.

Ο πατέρας είπε στη μάνα να φέρει ένα μπακράτσι. Μετά, αποτεινόμενος σε μένα τον μικρούλη των οχτώ χρονών, ακούστηκε να λέει:

- Νικολάκη, πάρε αυτό το αγγείο και σύρε, βουζούλα μου, να το γιομίσεις. Ξέρεις που... Να εκεί στο Πλατανιά.

Με κάψανε τα σκόρδα και τα κρεμμύδια.

- Πατέρα..... άρχισα να λέω, αλλά κόμπιασα. Πατέρα.... εγώ ξέρεις....

- Τί; Μη μου πεις πως σκιάζεσαι, δεν θα το πιστέψω. Εσύ κοτζάμ άντρας!

Πλάκα μου έκανε; Εγώ ήμουνα κιόλας έτοιμος να κατουρηθώ απ' το φόβο μου. Αν τυχόν έφερνε κοντύτερα το λυχνάρι θά'βλεπε πως είχα βουρκώσει. Θεέ μου, τι αγωνία κι αυτή!

Ο πατέρας αφού με κοίταξε κάμποσο αμίλητος, ύστερα στράφηκε κατά τον αδελφό μου το Βασίλη,

— Άει τότε εσύ, Βασιλάκη μου. Πάρε μαζί σου αν θες και τη στραβολέγκα, για παρηγοριά....

Ο αδελφός μου κουνήθηκε πέρα - δώθε, άλλαξε στήριγμα στο πόδι του και τήραε κατάη, λοξά, με σφιγμένα τα χείλια του.

— Μη μου πεις πως και του λόγου σου σκιάζεσαι, μολονότι είσαι τρανύτερος....

Εγωϊσμός και φόβος πάλευαν στα στήθια του Βασίλη. Φοβόταν μα δεν ήθελε να το παραδεχτεί. Έτσι στεκόταν αμίλητος.

Τότε ο μπάμπας Γιάννης έφερε τα χέρια του στη μέση και τράβηξε τη λουρίδα απ' το παντελόνι του. Χτυπώντας την ρυθμικά στο ένα του χέρι και κοιτάζοντάς μας ίσια στα μάτια, τη ρώτησε με καλωσυνάτο κι ευγενικό τρόπο.

— Λουρίδα, θα πας για νερό, ή δεν θα πάς; Λέγε!

Το πετσί φυσικά δεν είχε μάθει ακόμα να μιλάει, όμως εμείς πήραμε αμέσως το επικίνδυνο μήνυμα. Φωτιά στα μπατζάκια μας! Βουτήξαμε αλαφιασμένοι το μπακράτσι και όπου φύγει φύγει. Περάσαμε κάτω απ' τις τρεις κυδωνιές, σκαρφαλώσαμε τον οχτάκο με τα γκουρπένια, διασχίσαμε τις φασουλιές του χωραφιού μας και το τριφύλλι του μπάμπ' Αριστείδη και φτάσαμε στο ποτάμι. Δεξιά μας ήταν η σπηλιά που θάφτηκε ο σκύλος. Απέναντι, ψηλά στον όχτο, η βρυσούλα. Το σκοτάδι εκεί πέρα ήταν πλειότερο. Το φεγγάρι, λες και είχε συνωμοτήσει με τα στοιχειά, δεν φαινόταν ανάμεσα στην Ψηληράχη και τη Γκιώνα. Μας είχε αφήσει τελείως ακάλυπτους. Η καρδούλα μας σφιγγόταν. Κι ο ένας μας κόλλαγε πάνω στον άλλο για προστασία. Κάναμε προσπάθεια να συ-

γχατήσουμε τα τσιαούλια μας να μη χτυπάνε. Τα πλατανόκλαρα, όπως τα κούνανε τ' αεράκι μέσα στο σκοτάδι, μοιάζανε με χέρια με μακριά δάκτυλα, που τ' απλώνανε ποιός ξέρει τι κολασμένες ψυχές και θέλανε να μας ακουμπήσουνε, να μας αγκαλιάσουνε, να μας πάρουνε μαζί τους. Μας έπιασε πανικός. Κι όλο ξεροκαταπίναμε τρέμοντας.

Σε κάποια στιγμή ρώτησα πινηχτά τον αδελφό μου, καθώς διαβαίναμε το ποτάμι, ψάχνοντας τις πέτρες, μπας και γλιστρήσουμε και πέσουμε σε κάνα βούθρα.

— Βασίλη, άκουσες ένα θόρυβο;
— Τί θόρυβο μωρέ;
— Λες νάναι το λυσισάριχο σκυλί, για ο Λιαράκης...

— Σώπα, μη μιλάς! Ούτε γκιχ. Προχώρα δίπλα μου.

— Δίπλα σου είμαι, αλλά σκιάζομαι. Να, να, εκεί πέρα! Κοίτα, κάτι κουνιέται...

— Σουτ μωρέ! Δε βλέπω τίποτα...

Φτάσαμε στη βρυσούλα και γιομίσαμε το μπακράτσι. Ύστερα αμίλητοι, βαστώντας και την ανάσα μας απ' το φόβο μας να μη μας πάρουν χαμπάρι τα στοιχειά (δεν είμασταν ακόμα σίγουροι αν μας είχαν πάρει χαμπάρι), κατηγοριζαμε τον γλιστερό όχτο, κρατώντας μαζί το βαρύ δοχείο. Και τότε έγινε το πατατράχ. Έγινε αυτό που φοβόμασταν. Εγώ σκόνταφα και γλιστρήσα. Πήγα να γκρεμοτσακιστώ. Πρόλαβα κι αρπάχτηκα απ' τον κορμό μιας φτελιάς.

Το δοχείο όμως, βροντοκοπώντας κύλησε στο ρέμα. Αμάν κακό που πάθαμε! Με τέτοιο θόρυβο μεγάλο νομίσαμε πως θα ξύπναγαν όλα τα στοιχειά κι οι πεθαμένοι και θα μας τσίτωναν

στο κοντό. Πέρασε λίγη ώρα με πλήρη βουβαμάρα, με πλήρη βουβαμάρα. Είμασταν ξέπνοοι. Μοναχά το αδιάκοπο μουρμουρητό του ποταμιού ακουγόταν. Όσο για τα ξωτικά, απόψε φαίνεται είχαν πιάσει αλλού δουλειά και δεν τους βόληγε ν' ασχοληθούν μ' εμάς. Αλλά ούτε και γι' αυτό μπορούσαμε νάμαστε σίγουροι.

— Μικρέ ζεις; Που είσαι; ψιθύρισε ο Βασίλης.

— Εδώ, στη φτελιά! Βαστιέμαι.

— Άντε πετάξου παρακάτω να βρεις το αναθεματισμένο τ' αγγειό.

— Να πας εσύ καλύτερα....

— Καλά, ρε, θα πάω, αλλά να το θυμάσαι! Ταχιά θα σε δείρω, γιατί δεν μου βολεί τώρα.

— Κι εγώ, αν γίνει έτσι όπως τα λες, θα σε μαρτυρήσω στον πατέρα! Αμέ! θα σε σαργανιάσει στο ξύλο!

Ο Βασίλης κατέβηκε στο ρέμα και ψαχτά βρήκε το μπακράτσι ανάμεσα στα λιθάρια. Το γιομίσαμε ξανά και με πιο προσοχή αυτή τη φορά το κουβαλήσαμε στο σπίτι.

Όσπου να το φέρουμε, είχε χυθεί στο δρόμο το μισό. Γιατί ο φόβος δεν μας είχε εγκαταλείψει και τσακιστήκαμε χοροπηδώντας να φύγουμε από κείνο το μέρος, ώστε να βρεθούμε το γληγορότερο στη σιγουριά του σπιτιού, όπου ο πατέρας είχε κι ένα δίκαννο πάντοτε γιομάτο. Πιστεύαμε ακράδαντα τότε, πως τα φαντάσματα τρομάζουν κι αυτά πολύ άμα ακούσουν για όπλο!

Μπαίνοντας εμείς στο σπίτι, βρήκαμε τον πατέρα μας να κάθεται σ' ένα σκαμνί, να τηράει.....

Πρόσφατη Φωτογραφία...

Τώρα που όλοι μετακινούνται με δύο και τρία αυτοκίνητα, η χωριανή

μας Κωνσταντία Κουμπόρη (το γένος Κ. Αυγερινού) κινείται ακόμη με μισή ιπποδύναμη, ασήμαντη βέβαια αλλά σταθερή, ανέξοδη και χωρίς το μούγκρισμα της μηχανής ενός αυτοκινήτου, με τη γνώριμη μελωδική φωνητική εκτόνωση του συμπαθούς τετράποδου.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Η ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

Ολοκλήρωσε τις σπουδές της και με πολύ καλή βαθμολογία πήρε το πτυχίο της από το Οικονομική Τμήμα του Καποδιστριαίου Πανεπιστημίου (τμήμα Νομικής) Αθηνών, η Γιολάντα Α. Αχλαδά, κόρη του Γενικού μας Γραμματέα.

Σ' όλη τη διάρκεια των σπουδών της, η Γιολάντα σημείωσε μεγάλες επιτυχίες στους στόχους της, ενώ παράλληλα έντονη είναι η δραστηριότητά της στον Αθλητικό Όμιλο Καλοσκοπής στον οποίο ξεκίνησε ως μέλος της χορευτικής ομάδας και στη συνέ-

χεια έγινε Γενική Γραμματέας.

Γιολάντα, χαϊρόμαστε όλοι για την πρόοδό σου γιατί είσαι βγαλμένη από τα σπλάχνα μας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

Ένας ακόμα γιατρός έχει τις ρίζες του στην Καλοσκοπή. Μετά από επιτυχή περάτωση των σπουδών του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ο ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ (εγγονός της Παν. Ι. Λευκαδίτη) έλαβε το πτυχίο του Χειρουργού Οδοντίατρου. Θερμά συγχαρητήρια στα νέα μας παιδιά και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	ΔΡΧ.		ΔΡΧ.
453 Τσόχλα Κατίνα	5000	477 Χαμηλός Βασίλειος στη μνήμη Δημ. Μουστάκα	10.000
454 Στάθης & Λίνα Ράππη στη μνήμη της αδελφής τους Μαρίας Χαβελέ	20.000	478 Κωστούρος Χαράλ. Νικ. στη μνήμη Δ. Μουστάκα	10.000
455 Ράπτης Δημήτριος Ευσταθ. στη μνήμη Μαρίας Χαβελέ	20.000	479 Κωστούρος Ιωα. Νικ. στη μνήμη Δ. Μουστάκα	10.000
456 Ράπτης Ιωάννης στη μνήμη Μαρίας Χαβελέ	20.000	480 Αντωνίου Μαρία Δημ. στη μνήμη της ανηψιάς της Παρασκευής Γεωργίου	5.000
457 Σκεπετάρη Τασία στη μνήμη της αδελφής της Μαρίας Χαβελέ αντί στεφάνου	10.000	481 Καρόγιαννη Άννα & Δήμητρα Μώρη (Καναδάς) στη μνήμη της μητέρας τους Κρυστάλλως	12.000
458 Ανδρέας & Ευφροσύνη Ακτύπη στη μνήμη Μαρίας Χαβελέ αντί στεφάνου	10.000	482 Χριστοδούλου Επιστήμη στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη Χριστοδούλου	10.000
459 Αθανάσιος & Ελένη Ράππη στη μνήμη του ανηψιού τους Γιάννη Γ. Κολλύρη (Καλοσκοπή)	10.000	483 Λίτσος Γεώργιος Ηλ. (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του πατέρα του Ηλία και της μητέρας του Ασημάς	10.000
460 Παπαταξιάρχου Κούλα	10.000	484 Κουτσουβέλης Πέτρος στη μνήμη Μ. Τσόχλα	30.000
462 Χατζηανδρέου Αλέξανδρος στη μνήμη του πεθερού του Γεωργίου Κόλλια (Καλόγερου)	20.000	485 Κουτσουβέλη Κούλα στη μνήμη Μ. Τσόχλα	20.000
463 Κόλλιας Στέφανος & Λούλα	10.000	486 Κάλλης Βασίλης στη μνήμη της νύφης του Κούλας	5.000
464 Κόλλια Ιωάννα	10.000	487 Στη μνήμη Παναγιώτη Τσιρώνη ο πατέρας του & τα αδελφία του προσέφεραν	25.000
465 Ζέρβας Γεώργιος & Κόλλια Μαίρη	10.000	488 Βλάχος Παναγιώτης Φωτ.	10.000
466 Μπουρτζάλας Σπύρος & Μαρία στη μνήμη Μαρίας Τσόχλα	10.000	489 Τομαράς Γεώργιος Αθ. (Λαμία)	3.000
467 Αποστολόπουλος Γεώργιος (Καλοσκοπή) (η τελευταία συνδρομή του μπάρμπα Γιώργη λίγες μέρες πριν το μεγάλο του ταξίδι)	5.000	490 Τσόχλα - Γρατσία Παναγιώτα	10.000
468 Βλάχος Παναγιώτης του Ευαγγ. στη μνήμη Παναγιώτη Δημ. Τσιρώνη	5.000	491 Τσόχλας Κων/νος	5.000
469 Παπαευαγγέλου - Νομικού Αγγελική	5.000	492 Τσόχλα Ασημίνα	5.000
470 Οικογ. Ν. Καραγιάννη στη μνήμη Δημ. Κυριαζή	5.000	493 Αχλαδάς Ν. (Λαμία) στη μνήμη Γ. Αποστολόπουλου	10.000
471 Κροντηρά Φιφή	5.000	494 Ανάγνου Αθανάσιος (Σκλήθρος)	5.000
472 Οικογ. Ν. Καραγιάννη στη μνήμη Γ. Αποστολόπουλου	5.000	495 Κούτλας Κων/νος (Σκλήθρος)	2.000
473 Βλάχος Αθανάσιος Δημ. (Γραβιά)	5.000	496 Πανόπουλος Κων/νος του Αθ.	5.000
474 Βλάχος Δημήτριος Αθαν. (Θεσ/νίκη)	5.000	497 Χαμηλός Φώτης	5.000
475 Οικ. Χρήστου Λευκαδίτη στη μνήμη Δημήτρη Κυριαζή	10.000	498 Χαμηλός Κώστας του Ιωάννη (Καστέλλια)	5.000
476 Τσιριμώνας Κώστας στη μνήμη Δημητρίου Μουστάκα	5.000	499 Κουτρούμπας Χαράλαμπος (Ιερέας)	5.000
		500 Λευκαδίτης Γρηγόριος	10.000
		501 Αναγνώστου Νικόλαος (Η.Π.Α.) \$ 100	39.900
		502 Ρούλιας Κων/νος	5.000
		503 Αναγνώστου - Πλατάνα Βασιλική	5.000
		504 Αναγνώστου Γεώργιος (Η.Π.Α.) \$50	19.550

Προσφορές για την επίσκεψη της Αγίας Παρασκευής

1. Κροντηρά Φιφή στη μνήμη των γονέων της	25.000
2. Κροντηρά Φιφή στη μνήμη Δημήτρη Κυριαζή	25.000
3. Γιώργος & Ιωάννα Πριοβόλου στη μνήμη της αδελφής τους Δήμητρα Κυριαζή	50.000

Εισφορές για τον Άγιο Γεωργίο στη μνήμη Μαρίας Τριανταφ. Τσοχλη προσεφεραν:

η οικογ. Πέτρου Νομικού	20.000
" Πέτρου Κουτσουβέλη	20.000
" Αθανασίου Κουτσουβέλη	20.000
Σφετσώρη Κούλα	20.000
Σφετσώρης Τάκης	10.000
Οικογ. Δαλαμάγκα Νεοκλή	10.000
Ματζουράνη Σοφία	10.000
Τσόχλα - Γρατσία Παναγιώτα	10.000

Ζητούμε συγγνώμη για τα λάθη και τις παραλείψεις μας στο τεύχος 119 !

Παρά τις προσπάθειές μας ο δαίμων των κομπιούτερ έκανε το δικό του. Μια άτυχη σύμπτωση διακοπής του ρεύματος έγινε η αιτία να χαθούν οι τελευταίες διορθώσεις του περιοδικού μας με αποτέλεσμα να παρεισφρύσουν στο προηγούμενο τεύχος μας (119) αρκετά λάθη:

Στο κείμενο για τον Φοίβο Ταξιάρχη Κόλλια, στη σελ. 393 (μεσαία στήλη) γράφτηκε: μεταδίδει το γνήσιο ρίμος αντί του ορθού ρίγος, και στη σελ. 394: οι καταβολές της φυλής αντί της ψυχής.

Στη σελ. 394 και στη φωτογραφία των χωριανών μας που τοποθέτησαν την πινακίδα "Το Μπαλκόνι της Γκιώνας" παραλήφθηκε το όνομα του Αλέκου Μαθαίου που ως γνωστόν ο φίλτατος Αλέκος συνέδραμε πάντα σε κοινές προσπάθειες.

Στη στήλη από την κοινωνική μας ζωή σελ. 392 ο ει-κονιζόμενος Σπύρος Μαλιβίτσας είναι ο επιζών Γιώργος. Ζητάμε την κατανόησή σας.

Ο Σπύρος Μαλιβίτσας

Δημοσιεύουμε τα τηλέφωνα όλων των Καλοσκοπιτών όπως είναι καταχωρημένα στον τηλεφωνικό κατάλογο του Ο.Τ.Ε., έκδοση Μάιος 2001 - Απρίλιος 2002.

ΠΡΩΤΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ (ΚΩΔ. 0265)

Κοινότητα Καλοσκοπής	61205
Εκκλησία Άγιος Γεώργιος	61055
Δήμος Γραβιάς	91226
Δήμαρχος Γραβιάς	91336
Πρόεδρος Δ.Σ.	91112
ΙΚΑ Γραβιάς	91210
ΕΛΤΑ Γραβιάς	91359
ΔΕΜ Γραβιάς	91270
Αστυνομία Γραβιάς	91222-91100
Περιφερειακό Κτίριο Γραβιάς	91255
" " Καστελλίων	91365
Νοσοκομείο Αμφίσσης	92222-28400
Άμεση Δράση Αμφίσσης	28100
Τροχαία	28221
Πυροσβεστική	28199
Σ.Κ.Α. Πυρκαγιών Δασών	191
ΟΤΕ	22121
Αδάμ Άγγελος Β.	61002
Αλεξανδρής Κωνστ. Γ	61044
Αλεξίου Γαρυφαλιά Π.	61260
Αλεξίου Φιλίτσα Δ.	61494
Αλεξίου Παναγ. Ε.	61228
Αντωνίου Μαρία Ε.	61049
Αποστολοπούλου Μαρία Γ.	61253
Αποστολόπουλος Ιωάννης Γ.	61474
Αποστολοπούλου Ματθαίου Γιώτα	61029
Αυγερινός Γιώργος Ν.	61334
Αυγερινού Αικατ. Κ.	61286
Αυγερινός Νικόλαος Χαρ.	61278
Αχλαδάς Ζήσης Λ.	61472
Αχλαδάς Λάμπρος Ζ.	61482
Αχλαδάς Λάμπρος Ιω.	61040
Βάρσου Αικατ. Ι.	61202
Βασιλείου Γεώργιος Β.	61170
Βλάχος Αθανάσιος Δ.	61012
Βλάχος Απόστολος Η.	61024
Βλάχος Γεώργιος Π.	61066
Βλάχος Κωνσταντίνος Φ.	61032
Βλάχος Νικόλαος Ι.	61033
Βλάχος Παναγιώτης Ε. Παντοπώλης	61128
Βλάχος Παναγιώτης Ε.	61244
Βλάχος Παναγιώτης Κ.	61460
Βλάχου Μαρία Π.	61458
Βοχτσαλίδης Παναγιώτης	61280
Γεωργίου Αργυρούλα (Ηρώ) Κ.	61464
Γεωργίου Κωνστ. Ι.	61204
Γεωργίου Νικόλαος Ι.	61275
Γεωργίου Πολύκαρπος Ι.	61277
Γκαβαλίνης Ιωάν. Γ.	61457
Γληγόρη Τούμπα Μαρία Χ.	61466
Δανιήλ Ανδρέας Γ.	61071

Δανιήλ Βασιλική Ν.	61046
Δανιήλ Γεώργιος Ε.	61042
Δανιήλ Δημήτριος Αρ.	61207
Δανιήλ Ιωάννης Γ.	61065
Δανιήλ Ιωάννης Μ.	61449
Δανιήλ Κωνστ. Ε.	61030
Δανιήλ Νικόλαος Δ.	61171
Δανιήλ - Πολυχρονιάδου Αικατ. Η.	61058
Δημόπουλος Ταξιάρχης Π.	61447
Δημοπούλου Θεοδώρα Δ.	61289
Ζησίμου Κατίνα Δ.	61008
Θεοχάρης Γεώργιος Δ.	61206
Θεοχάρης Κωνστ. Δ.	61473
Καλτσάς Γεώργιος Κ.	61452
Καμπάνη Βασιλική Ι.	61258
Καραγιάννης Νικόλαος Π.	61472
Καραντάσιος Νικόλαος Κ.	61247
Καριωτάκη Ευθυμία Χ.	61465
Κατσανιώτης Γεώργιος Κ.	61217
Κιτσόπουλος Ιωάννης Π.	61496
Κόλλια Αικατερίνη Χ.	61284
Κόλλια Κωνσταντίνα Χ.	61462
Κόλλια Σπυριδούλα Ι.	61107
Κόλλιας Δημήτριος Ν.	61235
Κόλλιας Δημήτριος Π.	61231
Κόλλιας Ταξιάρχης Π.	61477
Κόλλιας Χαράλαμπος Τ.	61229
Κολλύρη Αγγελική Ι.	61478
Κολλύρης Ευθύμιος Ν.	61287
Κολλύρης Νικόλαος Γ.	61208
Κολλύρη Γεωργία Ν.	61261
Κολλύρης Παναγιώτης Ι.	61236
Κοτσιμπός Γεώργιος Α.	61165
Κοτσιφής Δημήτρης Α.	61022
Κουμπούρη Ευαγγελία Ε.	61495
Κουτσουβέλης Πέτρος Α.	61230
Κουφός Ιωάννης Γ.	61491
Κουφός Κωνσταντίνος Δ.	61086
Κουφού Στέλλα Δ.	61003
Κουφού Χρυσούλα Γ.	61297
Κυριαζή Αδαμαντίνα Β.	61450
Κυριαζή Παναγιώτα Αρ.	61251
Κυριαζή Παναγιώτα Γ.	61398
Κυριαζής Αθανάσιος Κ.	61203
Κυριαζής Γεώργιος Κ.	61201
Κυριαζής Κωνσταντ. Ν.	61489
Κυριαζής Παναγιώτης Μιλτ.	61252
Κυριάκη Μάρθα Γ.	61172
Κυρίτσης Δημήτριος Ν.	61220
Κυρίτσης Παναγιώτης Ν.	61292
Κωστούρος Αθανάσιος Α.	61211
Κωστούρος Δημήτριος Π.	61497

Κωστούρος Ιωάννης Ν.	61223	Πριόβολος Νικόλαος Λ.	61176
Κωστούρου Γιαννούλα Γ.	61447	Πριόβολος Παναγ. Γ.	61221
Κωστούρου Ελένη Α.	61009	Ράπτης Αθανάσιος Α.	61241
Κωστούρου Κωνσταντίνος Λ.	61285	Ράπτης Ευστάθιος	61238
Κωστούρου Πηνελόπη Ε.	61272	Ραπτόπουλος Αθανάσιος Ζ.	61468
Κωτσάκης Αθανάσιος Κ.	61335	Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ι.	61215
Λαμπίρης Γεώργιος Ι.	61034	Ραπτόπουλος Ηρακλής Ζ.	61115
Λευκαδίτη Ζωή	61038	Ραπτόπουλος Ηρακλής Ζ. <i>χημικός</i>	61395
Λευκαδίτη Ελένη Γ.	61270	Ραπτόπουλος Γεώργιος Θεμ.	61243
Λευκαδίτη Σοφία Χ.	61262	Ραπτοπούλου Καλομοίρα Ζ.	61267
Λευκαδίτης Ιωάννης Γ. <i>Ιερέας</i>	61050	Ραπτοπούλου Χρυσάνθη Θ.	61267
Λίτσος Κωνσταντίνος Γ.	61455	Σιακαντάρης Χαράλαμπος Δ.	61031
Λίτσου Παναγιά Γ.	61090	Σίμος Αλέξανδρος Αγγ.	61291
Μαλιβίτσης Ευθύμιος Δ.	61083	Σούσουλας Παντελής Ζ.	61068
Μαλιβίτση Γεωργία Ηλ.	61227	Σπέντζου Άννα Π.	61493
Μαλεβίτσης Αθανάσιος Ν.	61237	Σφιτσωρης Χαράλ. Κ.	61476
Μαλιβίτσης Νικόλαος Γ.	61078	Ταρασίδου Γεωργία Ν.	61279
Μαντάς Ιωάννης Κ.	61276	Τομαρά Σπυριδούλα Κ.	61018
Μαντζιός Αθανάσιος Γ.	61017	Τομαράς Παναγιώτης Γ.	61015
Μαντζιού Γεωργία Ι.	61028	Τούμπα Σαββούλα Ε.	61254
Μαρκοπούλου Δέσποινα Γ.	61159	Τούμπας Αθανάσιος Γ.	61268
Ματθαίου Αλέξ. Ε.	61263	Τούμπας Ιωάννης Γ.	61249
Ματθαίου Γεώργιος Ε.	61213	Τούμπας Κωνσταντίνος Ι.	61269
Ματθαίου Ματθαίος Ε.	61283	Τούμπας Παναγιώτης Γ.	61080
Ματθαίου Παναγιού Γ.	61214	Τούμπας Κώστας Σπ.	61051
Ματθαίου Κωνσταντίνα Χαρ.	61226	Τράγγα Καλλιόπη Ι.	61027
Μεμένιος Ηλίας	61064	Τριανταφύλλου Ανδρέας Ε.	61095
Μητσόπουλος Βάιος Α.	61117	Τριανταφύλλου Φίλιππος Ι.	61232
Μουστάκα Παρασκευή Δημ.	61463	Τσαλκάκη Ευμορφία Γ.	61480
Μπουκουβάλας Απόστολος Δ.	61173	Τσιαμπά Μαρία Δ.	61265
Μπουκουβάλας Δήμος Ι.	61059	Τσίγας Ευάγγ. Ε.	61256
Μπουρτζάλα Άννα	61210	Τσίγα Ευφροσύνη Κ.	61239
Μώρη Δημήτρα Κ.	61025	Τσιριμώνας Κωνσταντίνος Γ.	61010
Μώρης Αθανάσιος Δ.	61219	Τσιρώνης Ευάγγελος Δ.	61271
Μώρης Ευθύμιος Π.	61043	Τσοκά Κορνάκου Κωνσταντίνα	61224
Μώρης Νικόλαος Δ.	61487	Τσολάνα Κατίνα Τ.	61016
Μώρης Νικόλαος Π.	61240	Τσόχλα Αικατερίνη Δ.	61456
Μώρης Παναγιώτης Ε.	61492	Τσόχλας Δημήτριος Ν.	61212
Νισυραίου Άννα Χ.	61069	Τσόχλα Παπαδοπούλου Παναγιώτα.	61225
Παλούκης Ευάγγελος Χ.	61174	Φέξης Ιωάννης Θ.	61486
Παντελίδης Παναγιώτης Θ.	61082	Φύκα Ελένη Ν.	61483
Πάντος Ιωάννης Γ.	61490	Χαμηλός Ανδρέας Θ.	61469
Παπαγεωργίου Δημήτριος Π.	61448	Χαμηλός Αριστ. Γ.	61061
Παπανικολάου Ζωή Γ.	61274	Χαμηλός Γεώργιος Δ.	61358
Παπανικολάου Χρυσούλα Θεοχ.	61470	Χαμηλός Γεώργιος Ν.	61242
Πασσαλή Ελένη Ν.	61011	Χαμηλός Δημήτριος Κ.	61498
Πασσαλή Σοφία Α.	61053	Χαμηλός Ευθύμιος Ι.	61020
Πέτρου Δημήτριος Ν.	61177	Χαμηλός Ευθύμιος Π.	61052
Πλατανιάς Αλέξ. Γ.	61290	Χαμηλός Κωνσταντίνα Δ.	61453
Ποδάρας Γεώργιος Τρ.	61485	Χαμηλός Κωνσταντίνος Ι.	61091
Ποδάρα Γεωργία Δ.	61233	Χαμηλός Φώτης Ι.	61023
Ποδάρας Γεώργιος Τρ.	61216	Χαραλάμπους Γεώργιος Ε.	61108
Πριόβολος Αντώνης Γ.	61264	Χασιακού Γεωργία Π.	61250
Πριόβολος Αριστείδης Λ.	61234	Χασιακού Μαρία Α.	61459
Πριόβολος Ευθύμιος Γ.	61094	Χριστοδούλου Παναγιώτης Γ.	61396

ΤΟ ΦΑΡΑΓΓΙ ΤΗΣ ΡΕΚΑΣ

Μελέτη του Ορειβατικού Συλλόγου και του Πολιτιστικού Κέντρου Αμφισσας για την αναμόρφωση και αξιοποίηση του φαράγγιού της Ρεκας και για την κατασκευή ορειβατικού καταφυγίου στη Γκιώνα.

Το έργο εντάσσεται μέσα στο γενικότερο προγραμματισμό ανάπτυξης της περιοχής, παραπέμπει και ανταποκρίνεται στη νέα αντίληψη και φιλοσοφία δημιουργίας βασικών υποδομών για την αξιοποίηση και τουριστική εκμετάλλευση των ορεινών όγκων της Φωκίδας – που εδώ και κάποια χρόνια έχει σχεδιαστεί και υλοποιείται ήδη, ως ένας από τους κεντρικούς μοχλούς ανάπτυξης της περιοχής, με την καθοριστική συμβολή και πρωτοβουλία του Υφυπουργού Δημήτρη Θάνου – και συγκροτεί έναν, ακόμη, καινούργιο και σημαντικό άξονα παρέμβασης και αξιοποίησης, με την ανάδειξη και των όγκων της Γκιώνας, για την ολοκλήρωση του φιλόδοξου και κυρίαρχου αναπτυξιακού στόχου ζωής και προοπτικής του τόπου μας.

Από μια άλλη, διαφορετική οπτική και αναγκαιότητα, το έργο αυτό θα διασφαλίσει αποτελεσματικά και διαπαντός την προστασία και αναδάσωση, την επανένταξη και επαναφορά του περιβάλλοντος στη δυνατότερη πρότερα φυσική του κατάσταση, θα βάλει οριστικό φρένο στις ακατονόμαστες ορέξεις, καταπατητών κι εκμεταλλευτών, για την περαιτέρω κακοποίησή του. Μετά, μάλιστα, την τρομερή και ανυπολόγιστη οικολογική και αισθητική καταστροφή του, τις πρώτες τέσσερις περίπου μετεμφυλιακές δεκαετίες (1950-78), από την αδιάσπαστη και ληστρική, χωρίς αρχές και κανόνες, εκμετάλλευση των εταιριών του βωξίτη με τη συνεργεία και κάλυψη των τότε κυβερνήσεων, καθώς οι εταιρείες αυτές, ήταν και ο ισχυρότερος και πλέον αποκάλυπτος κομμάτάρχης και ψηφουσιλλέκτης τους στη μείζονα περιοχή, επί ποινή και εκβιασμό απολύσεων.

Από μια τρίτη, τέλος, σημαντική θεώρηση, το έργο αυτό, αναμφισβήτητο θα αποτελέσει ένα νέο ισχυρό κρίκο υποδομής στην αλυσίδα του τρίπολου Παρνασσός-Γκιώνα – Βαρδούσια (Χιονοδρομικό Παρνασσού – Δασικό Χωριό Γκιώνας – Αναρριχητικό Κέντρο Σικιάς – Ελεγχόμενη Κινηγετική Περιοχή – Μετατροπή παλιών σχολείων σε ξενώνες: Καλοσκοπή, Πανουργιά, Πενταγιό, Αλποχώρι – Νέο οδικό δίκτυο και επισκευή διαπλάτυνση παλιού – Διαμόρφωση ορεινών περιβαλλοντικών χώρων – Σήμανση και διάνοξη ορεινών μονοπατιών και προσβάσεων), για την ενοποίηση, επικοινωνία, διεύρυνση, συντονισμό, συνέχιση, διάχυση και αλληλοκαλύψη όλων των ειδών και μορφών ορεινών τουριστικών δραστηριοτήτων σ' ολόκληρο το νομό.

Η ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ: Περαιτώθηκε η μελέτη αξιοποίησης και διαμόρφωσης της Ρεκας, με προϋπολογισμό του έργου 195 εκατομμύρια δραχμές.

Ολοκληρώνεται μέχρι το Πάσχα η μελέτη για το Ορειβατικό Καταφύγιο της Γκιώνας.

Από την εφημερίδα "ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ" αρ. φ. 2, Μάρτιος 2001.

Αφιέρωμα στον συνταξιούχο Καλοσκοπότη Δάσκαλο ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΖΟΥΓΡΟ

από το Γιώργο Χασιακό

Μπαίνοντας στο έτος 2001, στον 21ο αιώνα και στην 3η χιλιετία, ο εξαιρετος δάσκαλος Νικηφόρος Ζούγρος συνταξιοδοτήθηκε από την Υπηρεσία και πέρασε πια στην ιδιωτική ζωή. Του εύχονται μακροχρόνια υγεία και να ζει χαρούμενος με την οικογένειά του. Να φροντίζουν από κοινού με την ισάξια γυναίκα του Ευθυμία, τα δυο παιδιά τους (γιο και κόρη), που σπουδάζουν σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και να τα καμαρώνουν για την πρόδοό τους.

Μετά από 35 χρόνια ευσυνειδητής προσφοράς στην Εκπαίδευση (διορίστηκε το 1965 στη Φωκίδα), ο Νικηφόρος αποχώρησε από την Υπηρεσία και τώρα, ελεύθερος πλέον από υπηρεσιακές ευθύνες, θα χαρεί τη ζωή, όπως τον ευχαριστεί.

Επειδή τον είχαμε μαθητή στο Δημοτικό σχολείο της Καλοσκοπής (τα έτη 1951 - 1954) και ξεχωρίζε από τότε στο ήθος και στην επίδοση, του αφιερώνω ένα ποίημά μου "Στο βετεράνο Δάσκαλο", δημοσιευμένο στη Σχολική Ανθολογία του Θεοδ. Γιαννόπουλου (έκδοση 1971):

Τη διδαχή σου άρχισες
με πίστη στο σχολείο.
Μα ήρθε η ώρα κι άφησες
το έργο σου το θείο.

Αγόγγυστα ανάλωσες
τριάντα πέντε χρόνια
και στα παιδιά παρέδωσες
ιδανικά αιώνια.

Πατρίδα, οικογένεια,
χριστιανική θρησκεία
το "είναι" σου μ' ευγένεια,

προσέφερες θυσία!
Γαλούχησες, οδήγησες
τους νέους με σοφία
και στις ψυχές τους μίλησες
με τόση νοθεσία.
Απ' τα δικά σου νάματα
γευτήκαν οι μεγάλοι
και πήρανε διδάγματα
για της ζωής την πάλη!
Οι νέοι, που βαδίζουν
στα χνάρια τα δικά σου,

μ' αγάπη θ' αντικρύζουνε
συχνά τα βήματά σου.
Απόστολε, στο διάβα σου
κανείς δε θ' αγνοήσει!
Τη φωτισμένη στράτα σου
ο κόσμος θα τιμήσει.

Να σ' ευλογεί ο Πανάγαθος
από ψηλά που θάναι
και να σου δίνει ο Πάνσοφος
υγεία Βετεράνε!

Αποστρατία Αντιστρατήγου

Ύστερα από ευδόκιμη υπηρεσία στις τάξεις της Αεροπορίας, αποστρατεύτηκε με το βαθμό του αντιστρατήγου ο χωριανός μας Ευστάθιος Π. Κυρίτης. Το πέρασμα του Στάθη από την υπηρεσία του Στρατού άφησε στους συνεργάτες του βαθιές εντυπώσεις, διδάγματα ήθους και σωστού τρόπου άσκησης της εξουσίας.

Η καλύτερη ευχή που οφείλουμε να δώσουμε στο Στάθη είναι να κρατήσει τη ζωτικότητα του, μακροήμερευση και χαρούμενη ζωή. Για να πιάσει η ευχή μας θα πρέπει να επισκέπτεται συχνά την γενέτειρά του Κουκουβίστα.

Αποτελέσματα Απογραφής Δήμου Γραβιάς

Τα τοπικά Διαμερίσματα του Δήμου μας κατά την απογραφή της 18ης Μαρτίου 2001 παρουσίασαν την ακόλουθη κίνηση:

ΔΗΜΟΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

1.	Δημ. Διαμέρισμα Γραβιάς (έδρα)	894	(887)
2.	" " Αποστολιάς	152	(204)
3.	" " Βαργιανής	85	(117)
4.	" " Καλοσκοπής	335	(334)
5.	" " Καστελλίων	695	(779)
6.	" " Μαριολάτας	601	(539)
7.	" " Οινοχωρίου	115	(152)
8.	" " Σκλήθρου	104	(152)
2.	" " ΣΥΝΟΛΟ	2981	(3167)

ΜΕΤΑΔΗΜΟΤΕΥΣΗ

Ενθαρρυντικά είναι τα αποτελέσματα της απογραφής για το χωριό μας. Για να πετύχουμε όμως την παρουσία μας με αντιπροσώπους στο Δημοτικό Συμβούλιο επιβάλλεται να ζητήσουμε όλοι τη μεταγραφή μας στο Δημοτολόγιο του Δήμου Γραβιάς. Μόνον έτσι θα μπορέσουμε να παρουσιάσουμε τα προβλήματα του χωριού μας στη Διοίκηση του Δήμου για να πετύχουμε την επίλυσή τους.

Μεσ' του Μαγίου τις μυρωδιές ήρθαν και τα λούλουδα της ζωής: Μάρθα Χαμηλού, Ντίνα Τσοκά, Πόπη Αναγνώστου, καθώς και μία φίλη τους.

(φωτό Φ. Χρ. Λευκαδίτης, 1952)

Γιώργος Καλτσάς: ένας τσοπάνης της Κουκουβίστας

Βασιλεία Γιασιράνη - Κυρίτση φιλόλογος

Στις βαθύκιωτες ρεματιές και στα ξαγναντα αχολογεί ακόμη στις μνήμες των γεροντότερων του τραγουδι του μόχθου των Κουκουβιστιανών ξωμάχων.

Οι περισσότεροι από αυτούς γεωργόι αγωνίζονται να παντρεύουν τον ιδρώτα τους με την άγνοια γη και τα γάργαρα νερά και άλλοι, οι λίγοι, ασχολούνται με την κτηνοτροφία, γίδια ή πρόβατα, μοναχικοί οδοιπόροι, λεύτεροι και περήφανοι διαφεντευτές της άγιας ελατόφυτης ορεινής Γκιώνας.

Ενας από τους λιγιστούς τσοπάνηδες της Κουκουβίστας, ο Γιώργος Καλτσάς, θυμάται...

Γεννιέται στην Κουκουβίστα στα 1920 σαν αποφασίζει ο πατέρας του Κωνσταντίνος (1781 - 1946) να εγκαταλείψει το Σιλικό Λοκρίδας και να παντρευτεί την Κουκουβιστιανή Πανώρια Νάκου Γεωργίου. Του αρέσει ο τόπος, αγοράζει 80 γίδια και γίνεται τσοπάνης στην περιοχή. Η Πανώρια του χαρίζει 5 παιδιά. Από τούτα ζούνε μόνο τα 3, η Ζωή, η Γεωργία και ο Γιώργος. Το άλλα 2 πεθαίνουν σε νηπιακή ηλικία γιατί ο η Πανώρια τάζει το στερνοπαίδι της στον Άγιε Γεώργιο τον πολιούχο του χωριού και τον ονομάζει Γιώργο.... Τα γράμματα δεν τα αγαπάει. Πηγαίνει σχολείο μέχρι τη Δεύτερη τάξη του Δημοτικού Σχολείου του χωριού και μετά ακολουθεί τον πατέρα του και μπαίνει από μικρός στους κόλπους της ποιμενικής ζωής.

Η αδελφή του Γεωργία, όντας μεγαλύτερη, μικρή τσελικοπούλα βοηθάει τον πατέρα της στη βοσκή των ζώων αλλά η βοήθειά της είναι παροδική. Ο Γιώργος είναι αυτός που αναλαμβάνει όλες τις δουλειές.

Δεκαπέντε χρόνων παλικαράκι και έχει μάθει να αρμέγει τα γίδια, να φτιάχνει βούτυρο και γαλότυρο, αλλά και ότι άλλο τον "διατάσσει ο πατέρας του", ο οποίος βλέπει τον γιό του να μεγαλώνει, αποσύρεται σταδιακά και του παραχωρεί πρωτοβουλίες....

Το χειμώνα έχουν το μαντρί κάτω στα αμπέλια, στο Λιθόπυργο. Από το Νοέμβριο μήνα βρίσκονται στο χειμαδιό τους και βγάζουνε τα ζωντανά μονάχα σαν μπορούνε να αρπάξουνε βιαστικά και λαιμαργία ότι φυτικό υπάρχει εκεί γύρω και που σε άλλες εποχές το προσπερνούν αδιάφορα. Στην καθημερινότητά τους, τότε το βαρύ μολυβένιο χρώμα του ουρανού, τότε το θάμνωμα της ημέρας, τότε οι αθόρυβες νιφάδες, τους κάνουν να αγωνιούν για την τύχη του κοπαδιού, για την τροφή και τη φροντίδα τους....

Και όταν τα αμέτρητα μπαλάνια του ουρανού σκεπάζουν τις στέγες των σπιτιών της Κουκουβίστας και κατεβαίνουν προς τα χειμαδιά, όταν οι κορφές της Λυρίτσας είναι κατόλκευες και σκεπασμένες από θεϊκή ομίχλη, τότε νοιάζονται πότερο να ταισούν τα ζωντανά με τροφές που έχουν αποθηκευμένες. Νοιάζονται να ξεπαγώσουν το νερό τους, να ζεστάνουν το χώρο τους....

Η φροντίδα υπάρχει καθημερινά χειμώνα καλοκαίρι. Ο Γιώργος, ακούραστος καθαρίζει το μαντρί, ταιζει τα ζώα βαμβάκοπιττα, κριθάρι, τριφύλλι ή τα βόσκει σε παρακείμενα μέρη που δεν υπάρχει χιόνι, με βροχές και δρολάρια....

Συντροφιά με τη γυριστή του γκλίτσα, τη στραβολέγκα, που την έχει να πιάνει τα ζώα από το ποδάρι ή το λαιμό και όχι για να στηρίζεται, ψηλά και γεροδεμένος με τη φλογέρα στα χείλη, τραγουδάει τους καμήους του ξεκομμένους από τα μάτια του Θεού και των ανθρώπων, συνοδεύει το κοπάδι στα "Καλύβια, στην Πολεμίστρα, στον Αη Λια, στον Αη Νικόλα, στα Κούτσουτρα, στις Τραμπάλες....".

Κι όταν νιώθει το κρύο να του πιουρνιάζει το κορμί, μόλις σκοτεινιάζει από ψηλά η βουνοκορφή, με τον πιστό σύντροφό του το Τουρκάκι, τα φέρνει πάλι στις καλύβες, τα ταιζει και το κλείνει στο μαντρί....

Η προσμονή της Άνοιξης τον γεμίζει χαρά. Γεμίζει την ψυχή του με υπομονή και κουράγιο. Ύστερα αρχίζει το "γέννος" που τον κρατά μέρα νύχτα ξάγρυπνο χαρίζοντάς του νέες ζωές απονήρευτες και λατρεμένες....

Την άνοιξη... Την άνοιξη έρχεται σε επαφή με τη φύση. Χαιρετά μαζί της. Χαιρετά με τον ήλιο αλλά και την ανοιξιάτικη μόρα που κάνει το χρώμα να μωσαχολάει....

Η μυρωδιά του σπάρτου και της αγράμπελης, μπουκνώνει την ανάσα... Παιζει με την φλογέρα του αιγοτραγουδάει και ο ήχος της μουσικής του καθαρός και αγνός διαπερνάει τα σύννεφα και φτάνει στο Θεό... Ξωμάχος, μακριά από τον κόσμο κάνει μέρες και βδομάδες να κουβεντιάσει με άνθρωπο. Κουβεντιάσει όμως με τη γύρω φύση με τα βουνά που έστησε ο Θεός για συντροφιά του. Το κούρεμα γίνεται του Αγίου Κωνσταντίνου, 21 Μαΐου.

Τούτη τη μέρα έρχονται συγγενείς και φίλοι να βοηθήσουν γιατί ο κούρος θέλει πολλά χέρια... Ο γέρο Καλτσάς ακολουθώντας τις παραδόσεις και την παραδοσιακή φιλοξενία, σφάζει κανένα μεγάλο κατσίκι να ταισει τους επισκέπτες και μοιράζει το γάλα της ημέρας....

Την πιο μεγάλη χαρά και το μεγαλύτερο μεθύσι νασταλγίας της φύσης νιώθει σαν ξεκινούν για το ξεκαλοκαίρι που αρχίζει με τις πρώτες ζέστες του κάμπου.

Από τέλος Μαΐου, για ένα περίπου μήνα, μερικές φορές και περισσότερο μεταφέρει τα γίδια στην Αγία Τριάδα ή πάνω στην Τράκα, ταξίδι με ειδική μαλακότητα που συνεχίζεται πάνω στα κοντινά βουνά της Κουκουβίστας για ξεχειμαδιό, φορτωμένος με σκεπάσματα και κάθε λογής σύνεργα και σκεύη. Το δρομολόγιο.... Σωστή Οδύσεια που ξεχνιέται σε φτάνουν στις ψηλές βουνοκορφές.

Με τις πρώτες ζέστες τα οδηγεί στην "Αρκουδοτρυπα" ή "Μικρολάκωμα" τοποθεσίες στις κορφές της Γκιώνας, σε λάκκους και πεδιάδες του βουνού μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου ή Οκτωβρίου.

Οι ψηλές κορφές και το μισογκρεμισμένο του κονάκι από την οργή του χιονιά τον περμίζουν.

Δεν αργεί να το επισκευάσει για να περάσει άλλο ένα καλοκαίρι κοντά στη φύση... Εκεί δεν είναι μονάχος... με άλλους τσοπαναίους βγάζουν τα ζώα τους να βοσκούν τη βλάστηση του βουνού και τα κλαριά των θάμνων, να πιούν νερό από τις πηγές της Τράκας ή της Λούτσας εκεί όπου μαζεύεται το νερό από τα χιόνια του χειμώνα....

Και τα βράδια καθισμένος πάνω σε ένα βράχο μονάχος ή και με άλλους μετράει τα άστρα και θαυμάζει τα ανεξήγητα της φύσης... Ακούει το παράπονο του αέρα όταν σφυρίζει που μιλάει για παλικάρια και νεράιδες για ιστορίες και θρύλους που τους παίρνει και τους γυρνάει από βουνοκορφή σε βουνοκορφή, πέρα στο Γέρακα.

Κι ο ύπνος λιγιστός κι ανάλαφρος σαν τη ψυχή....

Με την κάπα ανάρριχτα και το σκύλο ανάμεσα αγναντεύει του ήλιου τη δύση, στο στερνό φίλημα της μέρας στο χωριό, την εκκλησιά και τον απέραντο κάμπο των Σαλώνων....

Επικεντρώνει τη σκέψη στο πατρικό του και σε μια κοπέλα, τη Σοφία Τούμπα. Το χειμώνα του 1946 και σε ηλικία 26 χρόνων την παντρεύεται. Χαλασμός κυρίου στο κονάκι των τσοπαναίων, καπνοί ανεβαίνουν στα μεσούρανα, η μοναξιά του βρίσκει συντροφικότητα, γίνεται ο αγαπημένος... Λίγους μήνες μετά, το Μάιο, πεθαίνει ο πατέρας του σε ηλικία 75 χρόνων. Έτσι ο Γιώργος χάνει το σεβαστό του πατέρα, το φίλο αλλά και το σύντροφο της ερμηκής μοναξιάς του.

Οι καιροί είναι δύσκολοι και στα χωριά. Με το ξέσπασμα του Εμφυλίου, το χωριό αναστατώνεται και ο Γιώργος φεύγει στις 20 Ιουλίου, αντάρτης στα βουνά, αφήνοντας γυναίκα και γίδια στον πεθερό του Κώστα Τούμπα.

Η Σοφία αγωνίζεται σκληρά να ξεπεράσει την απουσία του άντρα της και τις ευθύνες που της άφησε.

Περνάει μερικοί μήνες ατελείωτοι, δύσκολοι, μοναχικοί και κατά τα τέλη του Σεπτεμβρίου παρουσιάζεται ο Γιώργος στο χωριό, πουλάει τα γίδια, παίρνει τη γυναίκα του και κατεβαίνουν στην Αμφίκλεια. Εκεί δουλεύει όπου μπορεί αλλά και όπου υπάρχει δουλειά. Περισσότερο ασχολείται ως εργάτης στις γαλιέρες του σιδηρόδρομου που κατασκευάζεται εκείνη την εποχή στην περιοχή.

Η συνέχεια σε επόμενο τεύχος

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΦΩΚΙΔΑΣ

Η Νομαρχιακή αυτοδιοίκηση Φωκίδας εξέδωσε επιμελημένο και χρήσιμο οδηγό για το νομό Φωκίδας. Σ' αυτόν είναι καταχωρημένες πληροφορίες γύρω από την τουριστική εξυπηρέτηση για τους Δήμους του Νομού μας και τα χωριά με αντιπροσωπευτικές έγχρωμες φωτογραφίες. Δεν λείπει μάλιστα και φωτογραφία από τμήμα του χωριού μας με φόντο την Γκιώνα και την καταχώρηση "Καλοσκοπή (Κουκουβίστα): όμορφο παραθεριστικό κέντρο σε υψόμετρο 1040 μέτρα βόρεια της Γκιώνας με καταπληκτική θέα, γι' αυτό και το ονόμασαν Καλοσκοπή. Άφθονα πηγαιά νερά, ιδανικός τόπος για καλοκαιρινές διακοπές.

Είναι η πατρίδα του γενναίου αγωνιστή του 1821 Παπαντριά Μώρη.

Από τον ΕΟΤ κατασκευάζεται ξενώνας που θα ετοιμαστεί στα μέσα του 2001.

Αξίζουν συγχαρητήρια στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση για την πρωτοβουλία της αυτή, αλλά και για τα ωραία και πολύ πετυχημένα διαφημιστικά σποτ που εκπέμπει μέσω του ραδιοφώνου και που δείχνουν πόσο σπουδαίες είναι οι παραλίες και τα βουνά του νομού μας, αρκεί να τα αγαπήσουμε και να φροντίσουμε για την ανάπτυξή τους. Εκεί βέβαια και θα κριθούμε. Οι πληροφορίες που παρέχει όπως τηλέφωνα, αρχαιολογικοί χώροι κ.λπ., είναι πολύτιμες για τους επισκέπτες του Νομού μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ

Σε συνεργασία με τους Πολιτιστικούς Συλλόγους της Περιφέρειας της και τη συνδρομή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης οργανώνει στα όμορφα και ιστορικά χωριά μας, τον Αύγουστο του 2001, τις κατωτέρω εκδηλώσεις:

α) ΚΥΡΙΑΚΗ 12η Αυγούστου 2001 ώρα 6η μ.μ.

Παραδοσιακή πολιτιστική μουσικοχορευτική εκδήλωση, σε συνεργασία με το Σύλλογο των Απανταχού Μαυρολιθαριτών, στο Δημοτικό Διαμέρισμα Μαυρολιθариου, υπό την αιγίδα του Δήμου Καλλιέων.

β) ΣΑΒΒΑΤΟ 25η Αυγούστου 2001 ώρα 10η π.μ.

Συνέδριο με θέμα "Παρουσίαση των αρχαιολογικών χώρων της Επαρχίας Παρνασσίδας", σε συνεργασία με το Σύλλογο των Απανταχού Δελφιωτών, υπό την αιγίδα της ΤΕΔΚ Νομού Φωκίδας στους Δελφούς.

Η παρακολούθηση των εκδηλώσεων είναι ελεύθερη.

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Φωτό 1 & 2: Η οικογένεια Κων/νου Κυριαζή διασκεδάζει στο πανηγύρι της Αγίας Τριάδος και της Αγίας Παρασκευής.

(φωτό: Παναγιώτης Δερμάνης)

Συγκοινωνιακή Εξυπηρέτηση

Ο Στρωμίτης Ιωάννης Καρακίτσος με ημιφορητό αυτοκίνητο κάνει μεταφορές από Αθήνα προς τα χωριά μας και αντίστροφα.

Τηλ. 2635245

ΟΝΟΜΑΤΟΘΕΣΙΑ ΔΡΟΜΩΝ :

Δεν είναι λίγοι οι χωριανοί μας που εισηγήθηκαν σε Δήμους και έδωσαν σε δρόμους το όνομα του χωριού μας.

Ετσι ο Γιάννης Ράπτης (Κοντοβράκης) στη Λούτσα έδωσε το όνομα του δρόμου κοντά στο σπίτι του και μάλιστα το δείχνει με χαρά στον Κώστα και τη Βούλα Γεωργίου. (φωτό επάνω).

Αλλά και ο πρόεδρος μας με δηλώσή του στο Δήμο Μαρκοπούλου έδωσε το όνομα ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ σε δρόμο του Πόρτο Ράφτη (φωτογραφία κάτω). Στο αντίκρουσμα των πινακίδων μας έρχεται στο νου νοσταλγικά το όμορφο χωριό μας.

Ο Λαογράφος μας Γεώργιος Χασιακός μας πληροφόρησε (το είδαμε και στο χάρτη οδηγό Αθηνών) ο Δήμος Αθηνών για να τιμήσει τον ήρωα Παπαντριά έδωσε το όνομα σε δρόμο της περιοχής Γκύζη. Ελπίζουμε να έχουμε στο μέλλον και σχετική φωτογραφία.

Ξενοδοχείον

“VISTA”

ΝΙΚ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

(0231) 82961-64, fax: (0231) 82964

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: Αθ. Ν. Μαλεβιτίσης, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552